

ស្នេហាចាស់

សម្រាប់
បុរស និង ស្ត្រី

ស្នេហា
ចាស់
ស្នេហា
ចាស់
ស្នេហា
ចាស់

សុតិវិធមិ

សំរាប់ បុរស និងស្ត្រី

និពន្ធ និងស្រាវជ្រាវដោយ កញ្ញា សាន់ នាង

ធ្វើការនៅក្រសួងយោសនាការជាតិ ការិយាល័យប្រែភាសា

ក្រុមវិទ្យាសាស្ត្រ

ឆោះពុម្ពលើកទី១

ការផ្សាយរបស់

បណ្ណាគារ

ពេជ្រនិល

ព.ស. ១៩៦៧ រក្សាសិទ្ធិ ព.ស. ២៥១០

អារម្ភកថា

ដោយយល់ជាក់ច្បាស់ ឧត្តមគតិដែលប្រកាន់យកនូវសេចក្តីថ្លៃថ្នូររៀបរៀបរយ ការស្ទង់ចិត្តអោយយល់អធ្យាស្រ័យគ្នាទៅវិញទៅមកជាប្រភពនៃសេចក្តីសាមគ្គី ជាសភាវ សម្រាប់ទាញអន្លងប្រមូលយកនូវឫសគល់ដឹងចិត្តបងប្អូនរួមជាតិ ទៅទុកក្នុងស្ថានសប្បាយ រីករាយក្នុងគ្រួសារ និងសង្គមជាតិទាំងខ្ញុំក៏ខំប្រមូលអត្ថបទតូចតាច ដែលប្រសូតចេញពី ឧត្តមគតិ ធ្លាប់ជួបប្រទះតាមកន្លែងផ្សេងៗ ក្នុងសៀវភៅដឹកនាំខ្លះ ដើម្បីរៀបរៀងសៀវភៅ នេះទុកជាកេរ្តិ៍ដំណែលនៃស្នាមគំនូសជីវិតរបស់នារីម្នាក់ ដែលស្រឡាញ់សេចក្តីថ្លៃថ្នូរការអប់រំសេចក្តីស្មោះត្រង់ និងសភាពសុខសាន្តមនោរម្យ។

ជាការពិតណាស់ ទ្រព្យសម្បត្តិហូរហៀរ រូបសម្បត្តិល្អឥតខ្ចោះ តែខ្វះការអប់រំខាងផ្លូវ ចិត្តដោយខ្លួនឯង ខ្វះសុចរិតធម៌ក្នុងជីវិតនោះឯងគ្មានក្លិនក្រអូបនៅក្នុងសង្គមទេ។

មិត្ត មិត្តនារី អ្នកអានជាទីមេត្រីទាំងឡាយ សៀវភៅ “សុចរិតធម៌សំរាប់បុរស និងស្ត្រី” ដែលជាស្នាដៃទី២របស់នាងខ្ញុំក្នុងការនិពន្ធសៀវភៅ ផ្នែកជួយអប់រំខាងចិត្តសាស្ត្រ នេះ ជាកម្មវត្ថុនៃសេចក្តីរិះគន់ និងសេចក្តីរាប់អានរបស់មិត្ត មិត្តនារីហើយ។ នាងខ្ញុំអ្នកនិពន្ធ សូមប្រសិទ្ធិពរសូមអោយយុវជនជាតិយើងបានប្រកបដោយរបៀបរៀបរយ មានសណ្តាប់ ធ្នាប់តាមលក្ខណៈជាតិនិយមថ្លៃថ្នូរ ហើយសូមអោយសភាវៈបរទេសនិយមព្រៃផ្សៃរៀស ចៀសចេញឆ្ងាយពីដែនកម្ពុជរដ្ឋ។

ភ្នំពេញ ថ្ងៃអាទិត្យ ទី២២ មីនា ឆ្នាំ ១៩៦៧
ហត្ថលេខា កញ្ញា សាង នាង

សុខិវធម៌នៅតាមវត្តអារាម

វត្តអារាមជាកន្លែងសក្ការៈបូជា ជាទីគោរព យើងមិនត្រូវសំដែងកិរិយាមិនគប្បីសោះ ឡើយ អ្នកជិះកង់ ម៉ូតូ ទោចក្រយានយន្តគ្រប់ធុន ត្រូវឈប់ ដឹក បណ្តើរ ចូលទៅក្នុងវត្ត ដោយគោរពព្រោះមិនឆាប់ លឿន រឺយូរជាងគ្នាប៉ុន្មានឡើយចំងាយប៉ុណ្ណឹង។ អ្នកពាក់មួក ទទូក្រមា កន្សែង ត្រូវដោះចេញពីក្បាលនៅពេលដើរចូលក្នុងវត្ត។ មិនត្រូវនាំគ្នាជជែកឡូឡា ក្នុងទីអារាមឡើយ។

នារីជាឧបាសិកា ត្រូវសង្រួមឬកពារអោយនឹងជើង មុននឹងចូលទៅកាន់ទីអារាមកុំធ្វើ ភ្នែកក្រឡិបក្រឡាប់ កុំរើសភ្នែក កុំងាកធ្លេងស្តាំរាប់រយផងពេក កុំញញឹមញែមខិបកខុប ពេកគួរមើលចាស់ទុំផង។ កុំពោលពាក្យអារ៉ាសែនៅទីអារាម។ កុំស្លៀកខោជើងកំប៉ុងនៅ ពាក់កណ្តាលស្នង កុំស្លៀកសំពត់តឹងរបៀបខ្លី (robe sarree) ចូលទៅបត់ជើងថ្វាយបង្គំព្រះ ពុទ្ធបដិមារ រឺព្រះសង្ឃ។ ត្រូវពាក់អាវកតូច ហើយចងពានាក្រមាទៀតផងទើបពេញ លក្ខណៈជាអ្នកចូលវត្ត។ កុំនិយាយចំអែចំអន់ព្រះសង្ឃដោយប្រការមិនគប្បី។ កុំពាក់គ្រឿង សំរើប។

បុរសជាឧបាសិក ត្រូវប្រើពាក្យសំដីអោយសមរម្យ គោរពព្រះសង្ឃដែលស្មោះត្រង់ ព្រះពុទ្ធសាសនា។ ពេលថ្វាយបង្គំព្រះពុទ្ធបដិមាករ រឺថ្វាយបង្គំព្រះសង្ឃ ត្រូវងាកទៅព្រះពុទ្ធ បដិមាករ រឺព្រះសង្ឃ កុំថ្វាយបង្គំតិកតុង ហើយក្បាលកុំងាកមកចរចារជាមួយអ្នកឯណាមួយ ទៀតអោយសោះ ព្រោះការធ្វើដូច្នេះនាំអោយសៅហ្មងដល់អ្នកដែលគោរពបូជាចំពោះ ព្រះពុទ្ធសាសនា។ កុំឈោងដែររឺតោងសណ្តោងយកអ្វីរលងលើព្រះពុទ្ធបដិមាករ។ អ្នកដែល ចូលទៅកាន់ទីវត្តអារាម មិនត្រូវលួចយករបស់អ្វីជាទ្រព្យដែលពុទ្ធសាសនិកជនបានខំវែក ទុកសំរាប់វត្តមកធ្វើជាទ្រព្យរបស់ខ្លួនទេ។

អ្នកមិនមែនជាពុទ្ធសាសនិកជន មិនត្រូវប្រមាថមើលងាយវត្តពុទ្ធបូជា រឺព្រះសង្ឃ ដែលស្មោះត្រង់ដោយប្រការណាមួយទេ។ អ្នកដែលប្រព្រឹត្តខុសនឹងបញ្ញត្តិព្រះពុទ្ធ មិនមែន មានឈ្មោះថាអ្នកគាំទ្រព្រះពុទ្ធសាសនាទេ ក្នុងករណីដែលបន្តិរបៀបណាមួយ ស្រេចនៅ លើសំពាយបុណ្យបាបរបស់គេទៅចុះ។

យើងជាពុទ្ធសាសនិកជន ក៏មិនគប្បីគួរតិះដៀលដល់សាសនាណាមួយ ដោយ រំលោភលើព្រះវិហារនៃសាសនាផ្សេងៗនោះទេព្រោះគេមានសិទ្ធិគ្រប់គ្រាន់ខាងជំនឿ។

ជីវិត និងសេចក្តីស្នេហា

សុដីវធម៌សំខាន់បំផុតសំរាប់មនុស្សទូទៅគឺ សុដីវធម៌សំរាប់ប្រើប្រាស់សេចក្តីស្នេហា នៃយ៉ូងជីវិត។

ឋានៈនៃសុដីវធម៌ នឹងកើតមានឡើងតាមកំរិតនៃសេចក្តីស្នេហា។ មនុស្សដែលគ្មានសេចក្តីស្នេហាចំពោះមនុស្សទូទៅដែលរស់ដកដង្ហើមនៅក្រោមមេឃដូចគ្នា មនុស្សនោះឯងជាអ្នកកំណាញ់ស្វិតចំពោះយោបល់នៃសុដីវធម៌ វីជាមួយអ្នកសុដីវធម៌ដោយពិតប្រាកដ។

អ្នកដែលចង់រស់នៅតែម្នាក់ឯង មិនរស់ជាមួយមនុស្សនៅជុំវិញខ្លួន អ្នកនោះឯងមិនមែនមានឈ្មោះថា ជាមនុស្សនៅក្នុងសង្គមជាតិទេ តែជាសត្វមួយរូបដែលរស់គ្មានទីរំពឹងអ្វីទាំងអស់។ មុននឹងយើងគិតសល់សុដីវធម៌ចំពោះជនទូទៅ យើងគួរគិតសុដីវធម៌ចំពោះខ្លួនឯងជាមុនសិន។ មុននឹងយើងគិតអ្នកដែលនៅចំងាយមួយគីឡូម៉ែត្រពីយើង យើងគួរគិតពីយើង យើងគួរគិតពីអ្នកដែលនៅក្បែរយើង ជាប់នឹងទ្រូងយើងជាមុនសិន។ បើអ្នកជាមនុស្សដែលមានមនសិការសីលធម៌គ្រប់គ្រាន់ តើអ្នកមានលែលកចែករំលែកសុដីវធម៌ជាមួយសង្សារ-ប្តី-ប្រពន្ធ-កូនរបស់អ្នកបានគ្រប់គ្រាន់ហើយរឺនៅ។ សុំនូវដែលអ្នកសំដែងចំពោះសាធារណៈជនគ្រប់រូបបាន តែផ្ទុយមកវិញអ្នកជាមនុស្សឆ្លើងកន្លើងរឺរឺស មាត់អាក្រក់ រឺមើលងាយមើលថោកចំពោះសង្សារ ប្រពន្ធ ប្តី កូនរបស់អ្នក តើអ្នកមានឈ្មោះថាជាជនថ្លៃថ្នូរហើយរឺ?។ មួយចំណែកទៀតមនុស្សដែលគ្មានប្តី ឬគ្មានប្រពន្ធប្រាកដប្រជា ជាអ្នកកសាងសុភមង្គលរបៀបណាខ្លះនៅក្នុងជីវិត។ តើការប្រទេចផ្កាសារពីអ្នកដែលខ្លួនយកមកធ្វើជាល្បែងនោះ ជាសុភមង្គលរបស់ខ្លួនរឺ?

តើសុភមង្គល សេចក្តីថ្លៃថ្នូរនៅត្រង់ណាបើគេឃើញតែការប្រេះឆា ឈ្មោះប្រកែក វាយដំប្រចាក់ បោកប្រាស តាមផ្ទះសំបែងបោកចានឆ្នាំង ព្រោះភ្លើងព្រោះសាំងដាក់គ្នា រវាងប្តីនិងប្រពន្ធដូច្នោះ។ អ្នកដែលមានសុដីវធម៌ ចេះរស់នៅដោយសុខសាន្ត មិនចេះប្រថុណ្ណានឹងសេចក្តីចង់ចង់ឈ្នះ រឺចង់ធ្វើជំនក់ប្រៀបជាងគ្នានឹងគ្នានៅក្នុងឋានៈជាប្តីប្រពន្ធទេ។

ដើម្បីសេចក្តីសុខសាន្ត យើងត្រូវគិតថាប្រពន្ធ រឺប្តីជាភ្ញៀវថ្មីម្នាក់ដែលយើងត្រូវគោរពរាល់ពេលវេលា។ គឺសេចក្តីស្នេហាត្រង់ចំពោះសេចក្តីស្នេហា រវាងប្តីប្រពន្ធនោះហើយដែលជាប្រភពដើមរបស់សុភមង្គល ហើយជាកាយវិការដែលប្រកបដោយសុដីវធម៌គ្រប់គ្រាន់ក្នុងគ្រួសារ ។

ដំណើរជីវិត

ផ្ទាំងជីវិតគឺជាជញ្ជាំងផ្ទះមួយដែលគ្មានដំបូល ហើយគ្មានកំពស់ពិតប្រាកដផង។ មនុស្សម្នាក់ៗប្រៀបបាននឹងជាងសង់ផ្ទះដែលរៀបជញ្ជាំងក្នុងមួយថ្ងៃរៀបតម្រូវមួយជុំ។ ជីវិតចេះតែធ្វើដំណើរទៅមុខ រីឯជញ្ជាំងផ្ទះក៏ចេះតែខ្ពស់ឡើងទៅលើដែរ។ នៅពេលដែលគេឡើងទៅដល់ខ្ពស់ ទើបមនសិកាសីលធម៌ និងការចេះដឹងរបស់គេបើកទស្សនវិស័យទៅរកទុទិដ្ឋិនិយម វិសុទ្ធិដ្ឋិនិយមតាមទស្សនៈរៀបៗខ្លួន។ កាលបើគេត្រេចចរតាមស្នាមដានជីវិតដល់កំពែងខ្ពស់ហើយគេមិនត្រូវសំងំក្រាបក្បាលសុខសាន្តម្នាក់ឯង ធ្វើតធ្វើថ្លង់បិទប្រស្រីភ្នែកមិនសំលឹងមកមើលអ្វីៗខាងក្រោមនោះទេ។ ការពិសោធន៍ដ៏យូរអង្វែងតាមស្នាមដីបដុលប៉ះពំទួលើគន្លងផ្ទាំងជីវិត បានធ្វើអោយមនុស្សមានស្មារតី រឹងប៉ឹងមុះមុត តស៊ូ និងក្លាហាន។ ឡើងដល់ទីខ្ពស់នោះ គេនឹងងាកមកក្រោមឃើញឈូងសមុទ្រកម្ពុជៀរកោះសប្បាយ ភ្នំភ្លើងនៃការជំលោះចាក់ដោត ទីវាលវិទ្យាគុណសង្រេង កំពោតព្រៃសុទ្ធសាត ព្រៃល្អិតបន្លាមូរហ្មង ត្រពាំងទឹកភ្នែក ថ្លុកស្តាយក្រោយ ព្រៃកបុណ្យ ស្ទឹងបាប ខ្ពង់រាបរមណីយ និងដែលដីសណ្តរនៃទន្លេស្នេហា។ កាលបើឡើងអោយខ្ពស់ៗទៅទៀតគេនឹងចោលនេត្រាបានឆ្ងាយជាងនេះ ហើយគេនឹងឃើញភ្នំធំៗឯនាយឆ្ងាយសន្លឹមមានជួរវែងៗជាប់គ្នា ដែលនៅពីក្រោយភ្នំនោះគេនឹងឃើញមានអាចកំបាំងគួរអោយព្រឺក្បាលមិនខាន។ តើយើងធ្វើដូចម្តេចទើបមើលឃើញអាចកំបាំងនៅខាងក្រោមភ្នំទាំងនោះ។ តើនរណាអាចឆ្លើយត្រូវថា អាចកំបាំងនោះមានអ្វីខ្លះ? តើជួរភ្នំព្រឺប្រទល់ដែនភ្នែកនោះមានឈ្មោះថាអ្វីទៅវិញ? កាលបើគ្មាននរណាដឹងរឺក៏ការដឹងនោះមិនសូវមានតំលៃសំរាប់យើង នាទីសុដីវធម៌របស់យើងតម្រូវអោយយើងរង់ចាំ ជញ្ជាំងរបស់យើងផ្ទាល់សង់ដល់កំពស់ដែលអាចមើលឃើញ ហើយថាត្រូវពិតប្រាកដនោះចុះ។

ត្រដោកកម្មដែលល្អរាប់នៅនឹងមនុស្សគ្រប់រូប ជួនក៏ជំរុញអោយសង់ជញ្ជាំងបានខ្ពស់ ជួនក៏សង់បានទាប ហើយទីបំផុតក្រោលផ្ទុកជីវិត ដែលយើងមិនដឹងនៅទីណា បានចុចកណ្តឹងរោទីហោរអោយជីវិតវិលទៅទីនោះវិញ ដោយទុកអោយរូបកាយទៅជាចំណីនៃអគ្គីវិសត្វធាតុនានា។ អ្វីទៅជីវិតនេះ ? ។

ទស្សនកិច្ចផ្សេងៗ

យើងជាក្មេងស្រីមួយរូបដែលចង់ទៅលេងផ្ទះគេ ត្រូវប្រាប់ដំណឹង រឺជូនប័ណ្ណបញ្ជាក់ សេចក្តីទៅម្ចាស់ផ្ទះជាមុន។ ក្មេងអ្នកមានរបប មិនទៅលេងផ្ទះគេដោយមិនបានប្រាប់គេមុន នោះឡើយ។

នៅក្នុងប័ណ្ណដែលជំរាបថាសុំមកលេងផ្ទះគេ យើងជាក្មេងស្រីត្រូវសរសេរថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ម៉ោង និងចំនួនមនុស្សដែលសុំមកលេងនោះអោយបានប្រាកដប្រជា។ បើយើងទៅលេងផ្ទះ គេយើងមិនត្រូវធ្វើគំនិតមារយាទដូចយើងធ្លាប់ពោលថា “ផ្ទះអ្នក ផ្ទះលោកក៏ដូចផ្ទះខ្ញុំ” នោះ ទេ ។ កុំធ្វើអោយអ្នកផ្ទះមានការធុញទ្រាន់ រឺអៀនអន់ព្រោះតែទស្សនកិច្ចរបស់យើងអោយ សោះ។

បើយើងទៅសួរសុខទុក្ខគេ នៅពេលដែលគេមានទុក្ខដូចជាមានបុគ្គលមរណៈលើផ្ទះ យើងមិនត្រូវញញឹមញញែមបញ្ចេញសម្បជញ្ញា ពាក់គ្រឿងអលង្ការ ជាម្តង ហូលព្រៃ លឿក ខ្សែសយនោះឡើយ យើងត្រូវរៀបចំជាអ្នកជួយរំលែកទុក្ខពីអ្នកផ្ទះ យើងគួរចេះលួងលោម ក្មេងក្មានដែលយំសោកមិនឈប់ដោយពាក្យប្រៀនប្រដៅផ្សេងៗ អោយគ្នាបានស្រាកស្រាន បាត់ទុក្ខសោកនេះ។ យើងត្រូវជួយឈឺឆ្កាលដល់ជនរងគ្រោះ។

បើយើងទៅលេងផ្ទះដូចតាចាស់ៗ ហើយយើងចង់ទិញនំនៃកម្ចីផ្លើ យើងមិនត្រូវរើស ចំណីណាដែលរឹងហួសប្រមាណនៅពេលដែលគាត់បាក់ធ្មេញអស់នោះទេ គឺមិនត្រូវទិញ អំពៅគ្រលីងឈូក ។ល។ ជាដើមឡើយ ។

បើយើងទៅសាកសួរអ្នកជំងឺនៅមន្ទីរពេទ្យ រឺនៅផ្ទះយើងមិនត្រូវលឺមាត់ឡូឡាសាក សួរពីនាយមកទេ ជាពិសេសយើងមិនត្រូវទៅរុកគូន ដេញដោលអ្នកជំងឺល្អិតល្អនោះច្រើន ទេ បើចង់ដឹងការអ្វី ត្រូវសាកសួរគ្រូពេទ្យ-គិលានុបដ្ឋាយិកា រឺអ្នកថែអ្នកជំងឺ។

បើមានការអ្វីចង់ជួបជាបន្ទាន់ជាមួយម្ចាស់ផ្ទះ យើងត្រូវសុំអភ័យទោសពីគេជាមុន បើម្ចាស់ផ្ទះមិនទាន់ចេញមកទទួលទេយើងជាក្មេងស្រីត្រូវឈរចាំទទួលម្ចាស់ផ្ទះ មិនត្រូវដើរទៅ អង្គុយនៅកន្លែងគួរសមសំរាប់ខ្លួនទេ បើម្ចាស់ផ្ទះអោយមនុស្សមកប្រាប់ថាអោយចាំមួយភ្លែត យើងជាក្មេងស្រីមិនត្រូវដើរទៅផ្សារសិន រឺទៅទីណាសិនទេ យើងត្រូវអង្គុយកន្លែងសមគួរ។

ពេលគេអោយយើងអង្គុយចាំ យើងមិនត្រូវដើរទៅឈ្លោកមើលរបស់របរក្នុងទូកញ្ជក់ របស់គេ រឺរូបថតនៅក្នុងបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវរបស់គេទេ យើងត្រូវអង្គុយចាំដោយរម្ងម ទោះបី ផ្ទះដែលយើងទៅលេងនោះ នៅស្រុកស្រែចំការក៏ដោយ ក៏យើងមិនត្រូវដើរទៅខ្វះខាតរបស់ របរដូចជា បេះផ្លែត្របែក ពុទ្ធា កន្ទុករបស់ម្ចាស់ផ្ទះដែរ។ ម្យ៉ាងទៀតភ្ញៀវដែលមានរបបគេ

វាយបញ្ជូលដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ប៉ុន្តែវាយ ជាប្រយោជន៍

មិនចុះនោះមេត្រាសង្ឃើមផ្ការីដើមឈើណានៅខាងមុខផ្ទះគេទេ យើងត្រូវមានការរៀនខ្មាស ចំពោះភ្នែកអ្នកផង ដែលសំឡឹងមកចំ។ តើម្ចាស់ផ្ទះត្រូវទទួលភ្ញៀវរបៀបណាខ្លះ?

ម្ចាស់ផ្ទះមិនត្រូវដំអក់ដកកចេញពីគ្រែស្រែកសួរថា នរណារកអ្វី? “មានការអី?” “គ្មាននរណានៅទេ” នោះឡើយ។

បើភ្ញៀវដែលមិនបានអោយដំណឹងជាមុននោះ បានជាមកផ្ទះរបស់យើងទៅហើយ យើងត្រូវមានសុដីវធម៌ក្នុងឋានៈជាម្ចាស់ផ្ទះ ហើយត្រូវគិតថាភ្ញៀវរបស់ប្តី របស់កូន របស់កូន ប្រសារ ថាភ្ញៀវរបស់ខ្លួនផ្ទាល់។

នៅពេលភ្ញៀវអញ្ជើញមកដល់ នៅពេលសំពះសួរតតបជាមួយភ្ញៀវរួចហើយ យើង ជាម្ចាស់ផ្ទះគួរអញ្ជើញភ្ញៀវអោយពិសាបារីដែលយើងជាម្ចាស់ផ្ទះ បានរៀបទុកលើតុទទួល ភ្ញៀវរួចជាស្រេចហើយ។ ជាការគួរ យើងគួររកទិញបារីគ្រប់សញ្ញាសំរាប់ទុកទទួលភ្ញៀវ។ យើងមិនត្រូវដាក់បារី ដោយមិនដាក់ឈើគូស រឺដកកេះជិតនោះផងទេ។ រីឯប្រដាប់សំរាប់ ដាក់កំញ៉មបារី ក៏យើងមិនត្រូវភ្លេចដែរ។ បារី និងសំរាប់ទទួលភ្ញៀវអាចដាក់បានគ្រប់ពេល លើកលែងតែភ្ញៀវបដិសេធ។

នៅវេលាថ្ងៃត្រង់ រឺថ្ងៃរសៀលបន្តិច គេអាចទទួលភ្ញៀវដោយទឹកក្រូច ទឹកលីម៉ូណាត់ ស៊ីរ៉ូទឹកកក ទឹកតែ កាហ្វេ ភេសជ្ជៈ ផ្សេងៗ នំធ្វើអំពីម្សៅ រឺនំប្រអប់ផ្សេងៗក៏បាន។ ចាប់តាំង ពីម៉ោង១៨ល្ងាចទៅ គេអាចទទួលភេសជ្ជៈខ្លះ ដូចជាកាហ្វេ ទឹកតែជាដើម។

របៀបទទួលភ្ញៀវ

យុវភរិយាទាំងឡាយ តែងបានទទួលការចេះដឹងខ្លះៗហើយពីរបៀបទទួលភ្ញៀវនៅប្រទេសយើង ដើម្បីធ្វើអោយភ្ញៀវរបស់អ្នកនាងមានភាពសប្បាយរីករាយ ហើយសរសើរអំពីអ្នកនាង អ្នកនាងគួរប្រកាន់តវិយាបថជាអ្នកថ្លៃថ្នូរ គ្រប់ពេលវេលាទាំងអស់។

ការទទួលភ្ញៀវនៅផ្ទះ

កាលបើអ្នកនាង និងស្វាមីអ្នកនាងស្រុះស្រួលចិត្តគ្នាអញ្ជើញភ្ញៀវ អោយមកពិសារភោជនាហារកំសាន្តនៅក្នុងផ្ទះអ្នកនាង អ្នកនាងជាម្ចាស់ផ្ទះដ៏ចំណាន ត្រូវមានកូនសៀវភៅតូចសំរាប់កត់សេចក្តីផ្សេងៗ ព្រោះភាពរវល់របស់អ្នកនាងអាចបណ្តាលអោយអ្នកនាងភ្លេចចំណងដែលគិតពីមុនថានឹងរៀបធ្វើអ្វីខ្លះ ។ នៅក្នុងកូនសៀវភៅនោះ អ្នកនាងត្រូវកត់ឈ្មោះភ្ញៀវដែលអ្នកនាងបានអញ្ជើញអោយមករួមរួម គឺមានប៉ុន្មាននាក់ កូនក្មេងប៉ុន្មាន ដើម្បីស្រួលគិតស្ថានដល់ការធ្វើម្ហូបទុកបម្រុង។ បុរសជាស្វាមីគួរជួយការៈកិច្ចរបស់ភរិយាខ្លះៗផងក្នុងរឿងនេះ គឺត្រូវជួយពិគ្រោះជាមួយភរិយាលោកពីម្ហូបអាហារណាដែលលោកចូលចិត្ត។ តាមធម្មតាការលៀងភោជនាហារនៅតាមផ្ទះមួយកាលមួយគ្រានេះគេតែង អញ្ជើញភ្ញៀវអោយមកពិសារនៅវេលាល្ងាចគឺចាប់តាំងពីម៉ោង ៦ ទៅទល់នឹងម៉ោង ៨។ លុះជិតដល់ម៉ោងហើយ លោក និងលោកស្រីជាម្ចាស់ផ្ទះ គួរប្រុងខ្លួនចាំទទួលភ្ញៀវទាំងពីររូប។ បានសេចក្តីថា កាលបើភរិយាលោកស្លៀកពាក់យ៉ាងស្អាតបានត្រឹមត្រូវចាំទទួលភ្ញៀវ លោកមិនត្រូវទៅស្លៀកសារុងគគ្រុក សម្រាន្ត រឺធ្វើការអ្វីៗជាប់ដៃខ្លាំងទៀតឡើយព្រោះលោកបានសំរេចចិត្តរួចមកហើយថា លោកចំនាយពេលវេលាល្ងាចនេះដើម្បីទទួលភ្ញៀវ។ ពេលភ្ញៀវអញ្ជើញមកដល់ អ្នកនាងនិងលោកជាម្ចាស់ផ្ទះទ្រូរក្រោកឡើងទទួលភ្ញៀវ ហើយជូនទៅរកកន្លែងសមគួរសិន មិនគប្បីបក់ដៃហៅភ្ញៀវអោយចូលមក ហើយយកនៃចង្កុលអោយភ្ញៀវទៅរកកន្លែងអង្គុយនោះទេ។ អ្នកនាងគួររកកន្លែងមួយល្អប្រពៃមានបរិយាកាសស្អាតស្អំរៀបចំដោយស្នាដៃដ៏វិចិត្ររបស់អ្នកនាង ដើម្បីអោយភ្ញៀវអង្គុយលេងមួយស្របក់សិនក៏បាន រឺក៏អញ្ជើញទៅរកកន្លែងពិសារភោជនាហារតែម្តងក៏បាន។ អ្នកនាងជាម្ចាស់ផ្ទះ រឺលោកជាម្ចាស់ផ្ទះ មិនគប្បីហៅភ្ញៀវអោយយកចិត្តទុកដាក់មើលរបស់ចំឡែក រឺថ្លៃថ្នូររបស់អ្នកនាងឡើយ ហើយមិនគួរនិយាយថា “ផ្ទះខ្ញុំស្អាតណាស់ ល្អណាស់ ទូលាយណាស់រឺវត្ថុនេះទើបនឹងទិញមកពីបរទេស” ទេ អ្នកនាងគួរទុកអោយភ្ញៀវគេសម្លឹងឃើញខ្លួនគេចុះ បើគេឃើញ ហើយសារសួរដោយសរសើរអ្នកនាង អ្នកនាងមិនត្រូវបញ្ចេញឫកពារសប្បាយជ្រុល ព្រោះការ

នាយកដ្ឋានដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំនាង ថែ ប៊ុននាយ ជាប្អូននាង

សរសើរនេះ រឺបញ្ចេញពាក្យថា “ខ្ញុំសប្បាយណាស់ ព្រោះខ្ញុំខំតុបតែង រឺខំសំអាត ។ល។” នោះទេ ។ អ្នកនាងគួរបញ្ចេញឥរិយាបថអោយភ្ញៀវឃើញថា អ្នកនាងសប្បាយចិត្តចំពោះ ភ្ញៀវមិនមែនសប្បាយចិត្តដោយអង្គុយលើចង្កើរលើកខ្លួនឯងនោះទេ។ តាមពិតតម្លៃទាំង អស់នេះ ភ្ញៀវរបស់អ្នកនាងបានយល់តាមឥរិយាបថរបស់អ្នកនាងដោយពិតប្រាកដ។ អ្នក នាងអញ្ជើញគេមកសប្បាយ សំរាប់បង្ហាញស្នាដៃរៀបចំរបស់អ្នកនាងក៏ពិតមែនហើយតែអ្នក នាងមិនមែនអញ្ជើញភ្ញៀវមកសំរាប់លើកតំកើងអ្នកនាង និងស្វាមីអ្នកនាង ហើយហាក់ខ្ពើម រអើម រឺមើលងាយភ្ញៀវដែលមានឋានៈទាបជាងអ្នកនាងនោះទេ។ អ្នកទាប អ្នកក្រដែលបាន ឃើញឥរិយាបថដ៏ប្រសើរគួរសមឥតខ្ចោះ របស់អ្នកនាង និងស្វាមីអ្នកនាងអ្នកនោះសរសើរ ពីអ្នកនាងជាងទ្រព្យសម្បត្តិដែលគេមិនដែលឃើញនោះទៅទៀត។

ការរៀបចំម្ហូបអាហារសំរាប់ភ្ញៀវ អ្នកនាងគួររៀបចំកុំអោយខ្វះ ហើយជាពិសេសទោះបី អ្នកនាងឃ្លានបាយក្តាំងយ៉ាងណាក៏ដោយក៏អ្នកនាងខំប្រឹងអត់ធុត់ទៅចុះកុំយក បាយក្តាំង មកអោយភ្ញៀវឃើញអោយសោះ ព្រោះខ្លាចក្រែងភ្ញៀវយល់ថាអ្នកនាងខ្វះបាយ។ កាលបើ ភ្ញៀវពិសារអស់សំល រឺឆា អ្នកនាងគួរយកបានមួយថ្មីទៀតដួសមកបន្ថែមលើបាន ដែលអស់ នៅលើតុគឺមិនត្រូវយកបានដែលអស់នោះទៅដួសពីឆ្នាំងមកទេ។ ម្យ៉ាងទៀតម្ហូបអាហារ ដែលទុកសំរាប់ថែម អ្នកនាងគួររៀបចំទុកមួយតុក្បែរនោះ សោះរវល់នឹងដើរចុះឡើងៗទៅឯ ចង្ក្រានបាយ។ បើអ្នកនាងចង់បន្ថែមអ្វីមួយ អ្នកនាងមិនចាំបាច់សួរភ្ញៀវទេ ព្រោះភ្ញៀវមាន ការចាំបាច់នឹងនិយាយតមកវិញថា “គ្រប់គ្រាន់ហើយអរគុណហើយ”។ នៅពេលបន្ថែមម្ហូប អាហារ អ្នកនាងត្រូវមានការប្រុងប្រយ័ត្នអោយមែនទែន គឺមិនត្រូវលើកសំលទឹក រឺឆាអោយ ហៀរកំពប់ប្រឡាក់ខោអាវភ្ញៀវឡើយហើយគួររកចន្លោះល្មមសំរាប់ដាក់ម្ហូប គឺមិនត្រូវធ្វើ អោយប៉ះកែវប៉ះបានរណាងរណាំងសោះឡើយ។

លុះពិសារភោជនាហារហើយ អ្នកនាងមិនត្រូវបង្ខំអោយភ្ញៀវចេញទៅភ្លាមៗទេ ឯភ្ញៀវក៏មិនត្រូវនៅដំអក់ទាល់តែហួសអត្រាត្រដែរ។ អ្នកនាងជាម្ចាស់ផ្ទះត្រូវធ្វើកិរិយាអោយ រីករាយនឹងភ្ញៀវដរាប មិនត្រូវនិយាយប្រាប់ភ្ញៀវ ខ្ញុំរវល់ទៅនេះទៅនោះរឺចុកខ្នងរោយចង្កេះ រឺស្លាបសារចុះឡើងឡើយ។

លុះភ្ញៀវអញ្ជើញចេញទៅ អ្នកនាង និងស្វាមីគួរជូនដំណឹងភ្ញៀវរហូតដល់មាត់ទ្វារផ្ទះ ហើយអ្នកនាងអញ្ជើញអោយគេមកលេងទៀតពេលទំនេរ ដែលគេអាចមកបាន។ ឯភ្ញៀវគឺ គួរនិយាយអរគុណម្ចាស់ផ្ទះ ហើយនិយាយថានឹងមកលេងទៀតទោះបីខ្លួនជាភ្ញៀវមិនបាន មកទៀត រឺក៏ជាប់រវល់ទៅខេត្តក្រៅឆ្ងាយៗក្តី។

របៀបបង្ហាញខ្លួនដល់ភ្ញៀវ

គេត្រូវបង្ហាញខ្លួនចំពោះភ្ញៀវរបៀបដូចម្តេច?

ការបង្ហាញខ្លួននេះបានពីយ៉ាងគឺ បង្ហាញខ្លួនដោយខ្លួនឯងនិងបង្ហាញខ្លួនដោយអ្នកដទៃ។

បង្ហាញខ្លួនដោយខ្លួនឯង : តាមការនិយមថ្លៃថ្នូរ។

បុរសដែលបង្ហាញខ្លួនទៅស្រ្តី រឺទៅបុរសគ្នាឯង ត្រូវបង្ហាញខ្លួនដោយនិយាយថា ខ្ញុំបាទ រឺខ្ញុំឈ្មោះ ក ខ ដោយប្រាប់ទាំងគោត្តនាម និងនាមខ្លួន។

ស្រ្តីដែលបង្ហាញខ្លួនទៅស្រ្តីគ្នាឯង រឺទៅបុរសគួរនិយាយប្រាប់តែនាមរបស់ខ្លួនក៏ជាការគួរសមគ្រប់គ្រាន់ហើយ។

បង្ហាញខ្លួនដោយអ្នកដទៃ :

មនុស្សម្នាក់បង្ហាញខ្លួនមនុស្សម្នាក់ទៀត ទៅអ្នកដទៃត្រូវចេះគិតបន្តិចគឺត្រូវសំឡឹងគិត តើមនុស្សទាំងពីរនាក់ដែលយើងត្រូវបង្ហាញអោយស្គាល់គ្នានេះមានអាយុប៉ុន្មាន នរណាចាស់ជាងគេនរណាអ្នកមានបុណ្យសក្តិធំជាងនរណា។ គេត្រូវបង្ហាញមនុស្សក្មេងប្រាប់មនុស្សចាស់ អ្នកតូចប្រាប់អ្នកធំ។ តាមធម្មតាគេបង្ហាញមនុស្សប្រុសប្រាប់មនុស្សស្រី លើកលែងតែបុរសដែលត្រូវបង្ហាញជាប្រមុខរដ្ឋ រឺជាអ្នកបួសក្នុងសាសនា។ ក្នុងការបង្ហាញខ្លួននេះយើងជាអ្នកបង្ហាញគេ ត្រូវនិយាយកុំអោយមានការសង្ស័យចង់សួរខ្លាំងពេក គួរនិយាយប្រាប់ថា ៖ លោក ក ត្រូវជាប្អូន ជាបង ជាមា ជាឪពុក ជីតា រឺជាមិត្តរបស់ខ្ញុំ មុខងាររាល់ថ្ងៃរកស៊ីធ្វើការអ្វី។ បើយើងបង្ហាញខ្លួនស្រី ត្រូវនិយាយថា នាងនេះ លោកស្រីនេះ។ល។ ឈ្មោះ ខ ត្រូវជាប្អូន បង ម្តាយ ជីដូន រឺជាមិត្តនារី ។ល។ របស់ខ្ញុំ សព្វថ្ងៃធ្វើការនៅកន្លែងណា។ល។ បើស្រ្តីនោះមិនបានធ្វើការអ្វីក្រៅពីនៅថែរក្សាផ្ទះ ក្នុងឋានៈជាមេផ្ទះ យើងមិនចាំបាច់និយាយថា នាងនេះធ្វើអ្វីៗឡើយបើនាងជាសិស្សសាលាយើងត្រូវប្រាប់ថា រៀននៅថ្នាក់ណា សាលាណា ។ល។

វាយបញ្ចូលដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាទ ថែ ប៊ុននាយ ជាបណ្ឌិត

បើមនុស្សដែលយើងគួរបង្ហាញគេនោះត្រូវជាប្តី រឺត្រូវជាប្រពន្ធរបស់យើង យើងត្រូវនិយាយប្រាប់គេដោយត្រង់ដោយនិយាយថា ៖ លោកជំទាវ លោកស្រី ឯកឧត្តម លោកនេះត្រូវជាប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំបាទ រឺនេះត្រូវជាប្តីរបស់នាងខ្ញុំ ។ល។ បើនិយាយអោយគួរសមតាមរបៀបជាតិយើង យើងគួរនិយាយអោយបានសមរម្យ អោយទន់ភ្លន់ ដោយនិយាយថា ជំរាបប្រសាសន៍លោកជំទាវ លោកស្រី ឯកឧត្តម លោក នាងនេះ រឺលោកនេះត្រូវជាប្រពន្ធ រឺប្តីរបស់ខ្ញុំបាទ រឺនាងខ្ញុំ ។

លុះបង្ហាញតាមលំដាប់ថ្នាក់ គួរសមមនុស្សម្នាក់ហើយយើងទៀតនោះ ត្រូវជាអ្វីៗដែរ។

នៅពេលដែលគេនាំអោយស្គាល់ដំបូងនេះ ភ្ញៀវម្ខាង រឺម្ខាងទៀត មិនគប្បីជជែកសាកសួរឫសគល់ កំណើតកើតជាតាំងពីតូចក្រូចឆ្មាររហូតដល់ចាស់សក់ស្កូវសោះឡើយ។ គេត្រូវសាកសួរគ្នាខ្លះៗដែរ ប៉ុន្តែអោយសមល្មមតាមការដែលយើងទើបនឹងស្គាល់គេដំបូង។

ដៅពេលដែលគេបង្ហាញខ្លួនយើង ដល់អ្នកម្នាក់ទៀតនោះយើងសំពះគួរសមគ្នាដោយសម្លឹងមុខអោយចំ ហើយយើងត្រូវបញ្ចេញទឹកមុខអោយញញឹមប្រិមប្រិយសំដែលអោយភ្ញៀវម្នាក់ទៀតនោះដឹងថា យើងចូលចិត្តការគួរសមតាមប្រពៃណីជាតិ យើងមិនត្រូវបញ្ចេញទឹកមុខក្រញូរសម្លឹង ខ្ពើមរើមគេសោះឡើយគួរយើងយល់ថាគ្នាក៏ជាមនុស្សមានជីវិតតែមួយដូច យើងដែរ ហើយជាពិសេសគេក៏ជាមនុស្សមានចិត្តចេះយល់ល្អ អាក្រក់ដែរ ។

សុខិតិវិធីរបស់ត្រូវ

ភ្ញៀវគេមិនត្រូវដើរចូលទៅក្នុងផ្ទះអ្នក ដែលអញ្ជើញដោយមិនដោះម្នាក់ មិនជូតស្បែកជើងលើទ្រនាប់កំរាលជូតស្បែកជើងទេ។

យើងជាភ្ញៀវ មិនត្រូវដើរចូលទៅរកកន្លែងកិត្តិយសដោយមិនទាន់បាន ទទួលពាក្យអញ្ជើញរបស់ម្ចាស់ផ្ទះទេ ។

មិនត្រូវទំលាក់គូចអង្គុយមុនម្ចាស់ផ្ទះ ។

មិនត្រូវអង្គុយយោលកៅអីទៅមុខ ទៅក្រោយដូចអង្រឹង រឺអង្គុយលើជើង កៅអីតែពីរទេ បើកៅអីនោះមានជើងបួន។

មិនត្រូវលាផ្តាត់កន្សែងទាំងអស់ត្រង់លើតុទេ។

នៅពេលដែលម្ចាស់ផ្ទះនាំមុខអោយទទួលទានអាហារយើងមិនត្រូវ ប្តូរ មាត់លេបមិនមើលគេឯងទេ។

-គេមិនត្រូវផ្តួសលើដើម្បីអោយត្រជាក់ទេ

-សម ស្លាបព្រាសំរាប់បង្ហែម ដែលមិនទាន់ប្រើ មិនត្រូវដាក់ច្រងេង ច្រងាង រឺនាំអោយធ្លាក់ទៅលើដីទេ គេត្រូវរៀបចំអោយស្រួលតាមលំនាំដែល ម្ចាស់ផ្ទះបានរៀប។

បើមានភ្ញៀវម្នាក់លូកហើយ យើងមិនត្រូវលូកជ្រែកដែរទេត្រូវដកដៃ ចេញវិញ នៅពេលដកចេញនោះគេមិនត្រូវលៀងអណ្តាតទៅលិទ្ធក្នុង ទោះ ពេលញ៉ាំរួចក៏គេមិនត្រូវលិទ្ធស្លាបព្រាដែរគេមិនត្រូវយកសម ស្លាបព្រា រឺយក ចង្កឹះប្រាវរករឺសយកសាច់ រឺបន្លែដែលត្រូវចិត្តខ្លួននោះទេ បើម្ហូបដែលឆ្ងាញ់នៅ ឆ្ងាយពីយើងពេក យើងមិនត្រូវបង្ហើបគូចឈោងចាប់យកម្ហូបនោះឡើយគឺត្រូវ អាស្រ័យតែម្ហូបអាហារណាដែលនៅជិតខ្លួន។

នៅពេលម្ហូបពេញមាត់ គេមិនត្រូវនិយាយអោយឡូល រឺសើចក្អាកក្អាយ បណ្តាយអោយឈ្នកចេញតាមមាត់រឺតាមច្រមុះទេ។

បាយ រឺអាហារ គេត្រូវញ៉ាំអោយអស់ពីចានផ្ទាល់របស់ខ្លួនបើយល់ថាញ៉ាំ

វាយបញ្ចូលដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាទ ថែ ប៉ុនសាយ ជាបងប្អូន

មិនអស់ទេ គេមិនត្រូវជួសច្រើនឡើយ ។

លុះពេលទទួលទានហើយ គេមិនងើបក្រោកក្រេះដោយមិនរវល់ចាំអ្នក
ជិតខាងនោះទេ ព្រោះសញ្ញាដែលក្រោកចេញពីកៅអីនេះ ច្បាប់សុដីវធម៌តម្រូវ
អោយម្ចាស់ផ្ទះអោយសញ្ញាដល់ភ្ញៀវដោយដើរនាំមុខភ្ញៀវទៅរកកន្លែង ទទួល
ភ្ញៀវ។

នៅពេលខ្លួនទទួលទានហើយ អ្នកជិតខាងមិនទាន់ហើយយើងមិនត្រូវ
អុជបារីជក់បង្កុយផ្សេងមុខគេទេ ការជក់បារីនៅតុបាយជាទំលាប់អាក្រក់មួយ។

សុតិវចន្តដ៏លក្ខណៈពិចារណា

ដើម្បីញ៉ាំចំណីអាហារ

បឋម នៅចំពោះមុខភ្ញៀវជាច្រើន គេត្រូវមានការប្រុងប្រយ័ត្នជាច្រើន ព្រោះភ្នែកមនុស្សតែងសម្លឹងមករកយើងច្រើនណាស់។ នៅពេលដួសបឋមពី ចានតូច អ្នកនាងគួរធ្វើសីមៗ កុំអោយស្រក់រលាក ហៀរគ្រប់អន្លើ អ្នកនាងមិន គួរលើកចាក់ធ្លឹងមកបានតូចតែម្តងទេ។ បើយើងត្រូវញ៉ាំ ស្លាបព្រា និង ចានធំល្មម អ្នកនាងគួរដួសបឋមបញ្ចូលទៅក្នុងមាត់អោយសីមៗល្មមៗ កុំចាប់ ភ្លាមកាយពេញស្លាបព្រា ហើយដាក់លេបៗមិនមើលគេឯងអោយសោះ អ្នក នាងត្រូវចេះស្ទង់ល្បឿនតាមអ្នកជិតខាង ឯការយឺតយូររហូតដល់យូរៗ លើក មួយស្លាបព្រានោះក៏ជាការមិនគួរសមដែរ ព្រោះនាំអោយអ្នកដែលគេអញ្ជើញ យើងមកនោះ មានការព្រួយបារម្ភថាបឋមរបស់គេមិនឆ្ងាញ់។ បើម្ចាស់ផ្ទះដាក់ ចានចង្កឹះអោយយើងបរិភោគ យើងត្រូវយកដែកដួសពីចានធំដាក់មកចានចង្កឹះ ហើយមិនត្រូវលើកចានដោយយកចង្កឹះ ទាត់បឋមបញ្ចូលមាត់អោយលាន់លី សូរគ្រុក! គ្រុកដូចអូសទូកនោះឡើយ។ បើម្ចាស់ផ្ទះដាក់បឋមមាន់ បឋមសាច់ត្រី ក្តាមបឋមសាមចូក មកអោយយើងដួស យើងមិនត្រូវរើសស្រង់យកតែដុំសាច់ ដាក់បានតូចរបស់យើងទេ។ បើម្ចាស់ផ្ទះដាក់បឋមស និងសាច់ រឹចំណី បឋមនៅ ចានមួយទៀតភ្ញៀវមិនគប្បីញ៉ាំបឋមមួយស្លាបព្រា មួយហុត រួចចាប់យកចំណី សំរាប់បឋមបឋមបឋមម៉ាត់មកទំពាលេបទេ។

ទោះបីបឋមនោះឆ្ងាញ់យ៉ាងណាក៏ដោយ ភ្ញៀវមិនត្រូវធ្វើឫករហំសរហួន ដូចជាឃ្លានខ្លាំងពេកនោះឡើយ។

ទោះបីខ្វះបឋមមិនគ្រប់គ្រាន់ក៏ដោយ ភ្ញៀវមិនត្រូវលើកចាក់ធ្លឹងងើយ ដើម្បីស្រូបយកគ្រាប់បឋម មួយគ្រាប់-ពីរគ្រាប់នៅបាតចាននោះទេ។

ចាប់យកត្រីមកបរិភោគ ភ្ញៀវមិនគួរយកដៃលើកយកដៃលើកយកត្រីម កអង្កៀម រឺជញ្ជក់សាច់ពីឆ្អឹងអោយលីសូរដូចជើងចក់ស្រែកនោះទេ។ ភ្ញៀវត្រូវ

វាយបញ្ចូលដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ប៉ុន្តែវាយ ជាបង្កាន់

យកសមចាក់ពន្លាត់យកសាច់ត្រឹមកបរិភោគមិនត្រូវយកកាំបិតមកចាក់ រឺកាន់ ទេ ។

ចាប់យកសាច់ យើងគួរចាប់យកសាច់ដោយកាត់ម្តងមួយដុំតូចល្មមញ៉ាំ មិនត្រូវកាត់ចិញ្ច្រាំអោយអស់ ហើយចាំយកម្តងមួយដុំនោះទេ។ បើជាសាច់ មាន់ សាច់ទា ។ល។ អ្នកនាងគួរយកតែសាច់ដែលល្មមញ៉ាំ មិនត្រូវលើកយក ក្តឹងមកអង្កៀម សម្លឹងមេឃសម្លឹងផ្កាយចំពោះមុខភ្ញៀវកិត្តិយសឡើយ។

សាឡាត់ គេមិនយកសាឡាត់មកកាត់ដាក់បានទេ។ បើស្លឹកវាធំពេក គេ ត្រូវយកសមមកហែកវា គេមិនប្រើកាំបិតទេ។

ញ៉ាំអន្លក់-អន្លក់ ទឹកគ្រឿង គេតែងតែទទួលក្នុងពេលអញ្ជើញភ្ញៀវមក ក្នុងការស្និទ្ធស្នាល ។ នៅឱកាសពិធីកិត្តិយសធំៗគេមិនប្រើម្ហូបអាហារនេះទេ ព្រោះធ្វើអោយភ្ញៀវមានការពិបាកច្រើនណាស់ តាំងពីចាប់វេញស្លឹកអន្លក់ រហូតដល់ជ្រលក់នឹងទឹកត្រី។ នៅក្នុងឱកាសអញ្ជើញរបៀបស្និទ្ធស្នាល គេអាច រៀបចំអន្លក់ ដោយរៀបជាដុំៗអោយហើយស្រេច ដូចជាអន្លក់ត្រកូនជាដើម។ ត្រកូនគេពុះដើមជ្រៀកត្រាំទឹកអោយងល្អ។ អន្លក់ស្តន់ គេត្រូវវេញទងស្តន់ល្មម មួយម៉ាត់។ ដើម្បីស្រួលអោយភ្ញៀវចាប់យកទៅញ៉ាំ។

ខ្យងសមុទ្រ ភ្ញៀវអាចយកចន្ទាសមករុកយកសាច់ហើយអាចលើកហុត យកជាតិទឹក នៅក្នុងខ្យងនោះបានតាមចិត្តនិយម។

ញ៉ាំពងមាន់ រឺពងទា អ្នកនាងត្រូវគោះបំបែកដោយស្លាបព្រា មិនត្រូវ លើកកាំបិតមកពុះខ្លាំងតែម្តងទេ។ គេប្រើពងមាន់ រឺពងទានេះនៅឱកាសជប់ លៀបស្និទ្ធស្នាលធម្មតា។

ញ៉ាំគ្រូច បើគេអញ្ជើញអ្នកនាងទៅលេងកំសាន្តផ្ទះគេហើយគេដាក់ផ្លែ ក្រូចអោយញ៉ាំ អ្នកនាងត្រូវមានការប្រុងប្រយ័ត្នខ្លះដែរក្នុងការញ៉ាំផ្លែក្រូចនេះ បើគេដាក់ផ្លែក្រូចពោធិសាត់ទាំងសំបក កាំបិត និងសមមកអោយ អ្នកនាងត្រូវ យកផ្លែក្រូចនោះមកចិតសំបកត្រឹមពាក់កណ្តាលខាងលើ មិនត្រូវចិតអោយ អស់តែម្តងហើយមិនកាន់សាច់ក្រូចនៅនឹងដៃផ្ទាល់ទេ។ លុះចិតសំបកហើយ គេចិតសាច់ក្រូចមួយចំណិតរួចសឹមយកសមមកចាក់ទៅញ៉ាំ។

វាយបញ្ចូលដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ប៉ុន្តែនាយ ជាបង្កនាង

បើក្រូចពណ៌លឿងទុំសំរាប់បកញ្ចាំ រឺក្រូចឃ្លើចអ្នកនាងត្រូវយកចុងសម មកកំចាត់ទំលុះមុខសំបកក្រូច ខ្នាតទៅប៉ះភ្នែកអ្នកជិតខាងអោយសោះ បើក្រូច ខ្ពង់ធំៗ ម្ចាស់ផ្ទះត្រូវពុះបកសំបកអោយហើយជាស្រេច ហើយដាក់ក្នុងបាន ព្រមទាំងដាក់សមនៅជិតបាន អោយភ្លៀវស្រួលចាប់យកមកញ្ចាំទៀតផង ភ្លៀវ មិនត្រូវចាប់ញ្ចាំម្តងមួយក្លែបធំ ដែលគេដាក់តម្រៀបសំរាប់អោយល្អមើលនៅ លើបាននោះទេ គឺយកម្តងបន្តិចល្មមមួយម៉ាត់តូចទើបគួរសម។

ផ្លែដោម ផ្លែប៉ោមត្រូវពុះជាពីរ ហើយជាបួន (ពុះបណ្តោយផ្លែ) ពុះដោយកាំបិត ហើយយកសមចាក់យកមួយជ្រុងពីបានធំមកដាក់បានតូច សំរាប់យើងញាំ បន្ទាប់មកគេយកកាំបិតមកចិត ចូកយកសាច់មកកាត់ជាដុំតូច ៗ ល្មមញាំសឹមយកសមមកចាក់យកញ្ចាំ។ បើចង់កាត់ផ្លែឈើមានទំរង់ដូចគ្នា នេះ ចែកដល់អ្នកជិតខាង អ្នកនាងគួរយកមួយចំហៀងដែលគ្មានជាប់សន្តង់ផ្លែ ហើយពុះអោយត្រង់ទៅខាងក្រោម កុំពុះទុកសន្តង់អោយគេ ហើយពុះឆេវយក ធំខាងក្រោមសំរាប់ខ្លួន។ បើគេយកផ្លែឈើដែលគេពុះនៅក្នុងបានមកអោយ អ្នកនាង អ្នកនាងត្រូវយកមួយចំហៀងណាដែលមិនជាប់បណ្តាល និងសន្តង់។

បើអ្នកនាងញាំផ្លែឈើជាបង្អែម ហើយមានគ្រាប់តូចៗដូចជាផ្លែមៀន សៅម៉ៅ ។ល។ អ្នកនាងមិនត្រូវព្រោះគ្រាប់នោះទៅលើកំរាលតុ រឺទំលាក់ទៅដី ក្បែរជើងនោះទេ អ្នកនាងត្រូវយកដៃអ្នកនាងធ្វើជាតម្រង ហើយខ្នាក់គ្រាប់នោះ មកក្រៅ ដោយយកទៅដាក់លើបាន។

របៀបរៀបចាន ស្ថាបត្រា កែវ លើតុទទួលភ្ញៀវ

• ការនិយមតាមរបៀបអន្តរជាតិនៅអឺរ៉ុប

នៅខាងមុខភ្ញៀវនីមួយៗ មានបានធំមួយសំរាប់ដាក់បាយនៅខាងឆ្វេង បានមានសម ដែលដាក់របៀបផ្តាច់ នៅខាងស្តាំមានកាំបិតសំរាប់ហាន់សាច់ ដែលដាក់ចុងស្រួចទៅខាងមុខ ដងមករកភ្ញៀវស្ថាបត្រាមួយដែលដាក់ផ្តាច់ទៅ លើកំរាលតុ ជួនកាលគេដាក់ឈើរឺដែកបន្ទាសសំរាប់ចាក់យកសាច់ខ្យងផង។ នៅក្នុងពិធីជាកិត្តិយសគេមិនដាក់ស្រោមកាំបិតទេ នៅក្នុងពិធីនេះគេដាក់កាំ បិត សមស្ថាបត្រា សំរាប់បង្អែមនៅលើបានបង្អែម។ នៅពិធីជប់លៀងរបៀប

វាយបញ្ចូលដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ប៉ុន្តែវាយ ជាធម្មតា

ស្មើស្មាល គេអាចដាក់សម ស្លាបព្រា រឺកាំបិតសំរាប់ញ៉ាំបង្កែមនៅចន្លោះបាន និងកែវ។ កែវនេះគេដាក់ខាងមុខ គឺនៅចំពីមុខភ្លៀវ ។ បើនៅក្នុងពិធីជប់លៀង ជាកិត្តិយសក្នុងពិធីបុណ្យអ្វីមួយហើយគេត្រូវការប្រើកែវច្រើនសំរាប់ភ្លៀវម្នាក់ៗ គេត្រូវរៀបកែវអោយមានសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ គឺរៀបកែវធំពីខាងឆ្វេង បន្ទាប់មក កែវតូចៗរៀបដង្ហែគ្នាតាមលំដាប់បន្ទាប់ៗមកខាងស្តាំ។

• ការនិយមរបៀបចិន ៖

របៀបនេះ យើងចូលចិត្តរៀបចំពិធីជប់លៀងរបៀបស្មើស្មាលគឺ គេត្រូវ ដាក់បានចម្លើនៅពីមុខភ្លៀវ ចម្លើត្រូវតម្រៀបគ្នាដាក់ចុងតូចចូលទៅក្នុង ហើយ ដាក់ពីខាងស្តាំបានស្លាបព្រាធ្វើអំពីជាតិដីដូចបាន សំរាប់ហុតដឹកសំលដាក់ពី ខាងស្តាំកែវស្រា រឺទឹកដាក់ពីខាងឆ្វេង កន្សែង រឺក្រដាសសំរាប់ជូតដាក់ពីខាង ឆ្វេង ។

នៅតាមភោជនីយដ្ឋានធំៗ

សំលៀកបំពាក់តាមរបៀបទីក្រុង នារីស្លៀកសំលៀកបំពាក់តាមរបៀប ព្រឹក រីល្ងាចស្របតាមពេលដែលទៅកាន់ទីនោះបុរសស្លៀកពាក់ពណ៌ស្រគាំ ល្មម។ នៅពេលចូលទៅកាន់ទីសមរម្យនេះបុរសដើរចូលទៅមុន ហើយស្រ្តីដើរ ចូលតាមក្រោយ (បើទៅទាំងបុរស-ស្រ្តី) ។ បុរសជាអ្នករើសកន្លែងសមគួរ ។ បើកន្លែងរើសនោះនៅកៀន រឺជាប់នឹងជញ្ជាំងត្រូវអោយនារីអង្គុយកន្លែងខាង ក្នុង។ បុរសជាស្វាមីតែង អោយភរិយាអង្គុយពីខាងស្តាំអ្នកដែលអញ្ជើញអោយ គេទៅ រឺបុរសអ្នកនាំដំណើរ ជាអ្នកចាត់ចែងនាំមុខហៅម្ហូបអាហារ រឺស្រាដោយ ពិគ្រោះជាមួយស្រ្តី រឺអ្នកដែលខ្លួនអញ្ជើញទៅ។ គេមិនអង្គុយសញ្ជប់សញ្ជឹង អស់ពេលយូរយារ ដើម្បីសំរេចចិត្តហៅម្ហូបណាមួយមុខនោះទេ នៅពេលដែល ហៅរួចហើយ គេមិនត្រូវហៅអ្នកបម្រើអោយផ្លាស់មុខម្ហូបវិញ ពីរ រឺបីដង មួយ ភ្លែតនោះទេ។ ភ្ញៀវ រឺអ្នកដែលគេអញ្ជើញអោយទៅ មិនគប្បីហៅម្ហូបណាផ្សេង ពីអ្នកដែលអញ្ជើញយើងទេ។

នៅពេលញ៉ាំ គេត្រូវនិយាយគ្នាល្មមៗស្តាប់លឺ កុំសើចក្អាកក្អាយ កុំ សម្លក់គេអ្នកតុជិតខាង អោយគេស្លាក់ម្ហូបអាហារកុំនិយាយឈ្មោះនរណាម្នាក់ ប្រាប់គូសន្ទនារបស់យើងលឺពេក ពេលញ៉ាំត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន ដូចគេអញ្ជើញយើង អោយទៅលៀងភោជនាហារនៅទីផ្ទះរបស់គេក្នុងពិធីណាមួយដែរ។ ត្រូវ ឧស្សាហ៍ជូតមាត់ដែលប្រឡាក់ខ្លាញ់។ ធម្មតាញ៉ាំម្ហូបអាហារ តែងមានបែក ញើសខ្លះ រឺរលាត់ពណ៌ក្រៃមបបូរមាត់ខ្លះមិនខាន នារីមិនគប្បីបញ្ឆោញកញ្ឆក់ និងក្រៃមលាបមាត់មកតុបតែងខ្លួនពេលកំពុងញ៉ាំដូច្នោះទេ នោះបីនៅក្នុងពិធី បដិសណ្ឋារកិច្ច រឺជប់លៀងរបៀបណាមួយ ក៏មិនគប្បីធ្វើដែរ ក្រាស់សិតសក់ ម្សៅ ក៏មិនត្រូវយកមកបញ្ឆោញលំអសម្បស្សប្រាប់គេឯងនៅទីនោះដែរ។ កុំ សម្លឹងសម្លក់ម្ហូបអាហារនៅក្នុងបានអ្នកដទៃ បើញ៉ាំមិនអស់ម្ហូបក្នុងបានដែល បានដួសរួចហើយ គប្បីទុកចោល រឺហៅអ្នកបម្រើមកផ្លាស់បានអោយ មិនត្រូវ

វាយបញ្ចូលដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ម៉ែនាយ ជាបង្កូន

ចាប់អោយអ្នកជិតខាងខ្លួនទេ ឯអ្នកដែលគេចាប់អោយរួចហើយរបៀបនេះ គប្បីហៅអ្នកបំរើមកផ្លាស់បានវិញនៅពេលដែលខ្លួនមិនត្រូវការម្ហូបនេះ មិនត្រូវ ចាប់អោយគេអ្នកដទៃទៀត រឺចាប់ដាក់ទៅអ្នកដើមវិញទេ។

អ្នកញ៉ាំមិនគប្បីអោយប៉ះកែវ រឺបានម៉ុងម៉ាំងទេ។ ប្រសិនបើពេលញ៉ាំនេះ មាននរណាម្នាក់ជាអ្នកស្គាល់យើង គេជំរាបសួរយើង ហើយយើងកំពុងកាន់ម្ហូប បញ្ចូលទៅក្នុងមាត់ យើងមិនត្រូវប្រញឹមប្រញាប់រហ័សដៃទំលាក់សម ស្លាបព្រា រឺចង្ហិនណាងណាំងពេកទេ យើងគ្រាន់តែឯកក្បាលទទួលបន្តិចក៏ជាការគួរសម ល្មមគ្រប់គ្រាន់ហើយ។

នៅពេលញ៉ាំរួច អ្នកដែលអញ្ជើញគេត្រូវអោយអ្នកបំរើគិតថ្លៃម្ហូបអាហារ លុះដល់គេយកជើងពានដែលគិតលុយនោះមកជូនអ្នកដែលអញ្ជើញគេ យើង ជាភ្ញៀវដែលគេអញ្ជើញមិនត្រូវដកក រឺចោលកន្ទុយភ្នែកលបមើលចំនួនទឹក ប្រាក់ដែលគេត្រូវបង់ទេ។ អ្នកដែលត្រូវគេអញ្ជើញ មិនត្រូវដណ្តើមចេញលុយ ជំនួសអ្នកដែលអញ្ជើញឡើយ ។ កុំដណ្តើមគ្នាចេញលុយ។

ម្យ៉ាងទៀត បើគ្មានលុយកាក់គ្រប់គ្រាន់ល្មមអញ្ជើញគេទេយើងមិនគប្បី ហៅគេអោយទៅចេញលុយអោយខ្លួន រឺហៅគេទៅលក់ចោលនៅផ្ទះចិន ហើយខ្លួនឯងដោះខ្លួននៅពេលញ៉ាំរួចដោយកុហកថាសុំទៅបត់ជើង រឺទៅ ក្រោយបន្តិចនោះទេ។

បើយើងដឹងខ្លួនថា យើងមិនមែនជាអ្នកដែលគេអញ្ជើញអោយចូលទៅ ញ៉ាំដោយគេចេញលុយអោយទេ យើងជាពួកម៉ាកមិត្តភក្តិនឹងគ្នាគប្បីចូលលុយ គ្នាខ្លះតាមការគួរសម ។

នៅសណ្ឋាគារ

យើងតោងដឹងអោយជាក់ក្នុងចិត្តថា សណ្ឋាគារដែលយើងជួលសំណាក់ នៅមិនមែនមានតែយើងម្នាក់នោះទេដែលជាអ្នកជួលសណ្ឋាគារនេះ។ ពិតមែន ហើយថាយើងជួលគេដាច់ថ្លៃទុកសំរាប់ខ្លួនយើង តែយើងកុំភ្លេចថា ម្ចាស់ សណ្ឋាគារមានសិទ្ធិនឹងរិះគន់ដល់យើងដែរ ក្នុងករណីដែលយើងរំលោភលើ បទបញ្ជារបស់គេ ដែលមានចែងទុកក្នុងបន្ទប់នីមួយៗ ។ យើងត្រូវចេះគោរព សណ្ឋាគារប្រាប់ដល់ពេលនិទ្ទ្រារបស់អ្នកជិតខាង កុំហួចច្រៀង ទះដៃ ឡូឡា។ វិទ្យុទទួលសំលេងរបស់យើង យើងត្រូវបន្ថយសំលេងបន្តិចតាំងពីម៉ោង២២ យប់ទៅ។ កុំប្រកាន់ច្របាប់គ្នារវាងប្តីប្រពន្ធដោយលើកកៅអី រឺរបស់តាំងក្នុង បន្ទប់ចោលគ្នាគ្រវាត់គ្រវែងពេលបន្ទប់។

ចេះរក្សាគំនិតអនាម័យ និងសំអាត កុំស្មោះទឹកមាត់ពាសពេញកំរាល បន្ទប់ កុំដេកធាក់ពូកខ្នើយ។ កុំយកវាំងននមាត់ទ្វាររឺមាត់បង្អួចរបស់គេ ទុកជា កំណាត់សំរាប់ជូតដៃ ជូតស្បែកជើង រឺជូតសំបោរ។ កុំបើកទឹកចោលអោយហូរ ហៀរពេញបន្ទប់ទឹក ពេលបត់ជើងហើយត្រូវបើកទឹកលាងបង្គន់។ កុំយកខ្នើយ កើយមកធ្វើខ្នើយគង កុំយកភួយមកជូតជើង។ បើយើងខ្វះអ្វីៗត្រូវចុចកណ្តឹង ហៅអ្នករក្សាបន្ទប់អោយយកអោយ។

សុតិវិធីបង្ហាញក្នុងផ្ទះសំបែង

ផ្ទះរបស់យើងត្រូវរៀបចំអោយបានសមរម្យ តាមស្ថានភាពទឹកដី រៀបចំ បានក្បានអោយនៅត្រង់ទឹកនៃឆ្នេរ។ សំលៀកបំពាក់ទុកដាក់អោយមាន សណ្តាប់ធ្នាប់ កុំយកទៅព្យួរនៅបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវ កុំយកស្រោមជើង រឺកំណាត់អ្វី ទៅពាក់លើកៅអី រឺតុសំរាប់ទទួលភ្ញៀវកុំហាលខោអាវលើថ្នាក់ដៃជណ្តើរ រឺរាំបាំង បង្ហាញខាងមុខផ្ទះ។ កុំចាក់សំរាមខាងមុខផ្ទះ ។ ផ្ទះនីមួយៗត្រូវមានសោរចិទ របងផ្ទះ ដើម្បីការពារមិនអោយចោរ រឺសត្រូវចូលបាន។ កុំមាត់ឡូឡាពេលគេ ចូលនិទ្ទ្រាគ្រប់គ្នា។

កុំស្រែកពន្យុះឆ្កែអោយដេញអ្នកដំណើរ តាមផ្លូវសាធារណៈ។ នៅពេល ក្រោកពីដេក ត្រូវស្លៀកពាក់អោយស្រួលបួលហើយសក់ត្រូវជ្រុង រឺសិតអោយ បានសមរម្យ ។ កុំយកជើងបើករឺបិទទ្វារ។ កុំយកដៃដែលប្រឡាក់ទៅជូត ជញ្ជាំង កុំហិះសំបោះជូតកៀនមាត់ទ្វារកុំស្រែកជេរវាយដំក្មេងក្មាងទ្រហឹងអីង អាប់ ។

របៀបជួលផ្ទះ

បុរសជាស្វាមី និងនារីជាភរិយាត្រូវមានចិត្តស្របគ្នាមុននឹងសង់ផ្ទះ រឺជួល ផ្ទះ ។

ការជួលផ្ទះ រឺសង់ផ្ទះគ្មានផ្ទះបាយ រឺផ្ទះបាយតូចពេកធ្វើអោយប្រពន្ធ លោកមានការអាក់អន់ស្រពន់ចិត្ត ចំពោះលោកមិនខាន។ តទៅនេះយើងមិន បាច់និយាយពីការសង់ផ្ទះទេ ព្រោះនេះជាភារៈផ្ទាល់ដែលគួរតែលោក និង ភរិយាលោកលែលកអោយមែនទែន កុំប្រថុយអោយសោះ ព្រោះនេះជាសំបុក ប្រចាំជីវិត ។ នេះជារបៀបជួលផ្ទះ ដែលគេយល់មុននឹងជួលផ្ទះណាមួយត្រូវ គិតនិងលែលកដល់ ៖

១. តំលៃឈ្នួលសមល្មមតាមថវិកាគ្រួសារ
២. ចំនួនបន្ទប់ដែលគិតអោយគ្រប់គ្រាន់ល្មមចំនួនគ្រួសារ

របាយការណ៍ដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ម៉ែនាយ ជាប្អូន

- ៣. ទំហំបន្ទប់នីមួយៗ
- ៤. ទីតាំងនៃផ្ទះ តើបែរមុខទៅទិសណា មានបរិយាកាសល្អៈល្អក្លាក្លំទេ
- មានភ្នាក់ងាររក្សាសន្តិសុខនៅជិតទេ
- ៥. ស្ថិតនៅជិតកន្លែងធ្វើការ ជិតផ្សារ
- ៦. មានជណ្តើរត្រឹមត្រូវតាមក្បួនខ្នាត
- ៧. មានទឹក ភ្លើងសំរាប់ប្រើប្រាស់
- ៨. មានអនាម័យគ្រប់គ្រាន់ បន្ទប់ទឹក បន្ទប់សំអាតខ្លួន បង្គន់ល្អ
- ៩. មានសភាពតាមសម័យសមគួរ មានបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវ ទូរស័ព្ទមាន
- រោងដាក់រថយន្ត រឺយានជំនិះទេ មានកន្លែងចិញ្ចឹមសត្វទីធ្លាដើមឈើទេ។

គេអាចជួលផ្ទះ ដោយមិនបាច់សរសេរលិខិតអ្វីក៏បានដែរអោយតែអ្នក

ម្ចាស់ផ្ទះសុខចិត្ត។
តែបើម្ចាស់ផ្ទះទារសុំអោយធ្វើ យើងត្រូវធ្វើតាមក្បួនខ្នាតតាមលក្ខខណ្ឌ
៤ ខ ដូចតទៅនេះ ៖

- ១. ត្រូវសរសេរឈ្មោះម្ចាស់ផ្ទះនិងអ្នកជួលផ្ទះនិងចំនួនទឹកប្រាក់ដែល
- ត្រូវប្រគល់អោយប្រចាំខែ
- ២. ត្រូវសរសេរចំនួនឆ្នាំដែលសុខចិត្តជួល ដោយដាក់ថាចាប់តាំងពីថ្ងៃ
- ណា ខែណា ទៅដល់ទើនថ្ងៃណា ខែណា ឆ្នាំណាតែបើជួលមានកំឡុង
- មិនពិតប្រាកដ គេត្រូវធ្វើចំនួនបីខែម្តង
- ៣. ផ្ទះដែលត្រូវជួល ត្រូវសរសេរយ៉ាងខ្លីថា ផ្ទះ រឺបន្ទប់នោះនៅសង្កាត់
- ស្រុក ភូមិ ខេត្ត ក្រុងណា ផ្លូវណា លេខប៉ុន្មាន មានទីធ្លា នៅក្នុងដីប៉ុន្មាន
- ឡូ មានសួនច្បាររឺទេ? ហើយមានអ្វីខ្លះដែលសំខាន់
- ៤. ប្រាក់ថ្លៃជួលមានចំនួនប៉ុន្មានក្នុងមួយខែ តើត្រូវបង់មុនប៉ុន្មាន។

លក្ខណៈដ៏ត្រឹមត្រូវនេះ ត្រូវមានបង់ពន្ធជូនរាជការទៀតផងម្ចាស់ផ្ទះ
ដែលបានអោយកូនសោរដល់អ្នកជួលមុនពេលដាច់ខែ រឺមុនពេលដែលបាន
កំណត់ក្នុងលក្ខណៈដែលព្រមព្រៀងគ្នា បានសេចក្តីថា ម្ចាស់ផ្ទះសុខចិត្តអោយ
គេមកស្នាក់នៅដោយមិនគិតថ្លៃក្នុងប៉ុន្មានថ្ងៃនោះ។

វាយបញ្ចូលដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាទ ថែ ប៊ុននាយ ជាបណ្ឌិត

អ្នកជួល ត្រូវសរសេរក្នុងកូនសៀវភៅមួយតូចរបស់ខ្លួនតើមានរបស់អ្វីខ្លះ
ដែលគេទុកអោយប្រើ ឯម្ចាស់ផ្ទះក៏ត្រូវធ្វើដូច្នោះដែរ ដើម្បីកុំអោយមានការ
ឈ្លោះគ្នាបែកមេឃ ព្រោះតែជើងមារីតមួយតូច។ នៅពេលអ្នកជួលចេញទៅ
វិញ អ្នកជាម្ចាស់ផ្ទះត្រូវមកមើលការខុសត្រូវខូចខាតអ្វីខ្លះ ហើយអាចនិយាយ
ជាមួយអ្នកជួល អោយគេសងខ្លួនវិញដោយស្រួល ។ នៅពេលដែលគេចេញ
ផុតត្រឹមត្រូវជាយូរហើយ ម្ចាស់ផ្ទះគ្មានសិទ្ធិទៅទារ អំពីរឿងបែកពាងរឿងរបេះ
មាត់បង្កន់ បាត់សោ ខូចគន្លឹះទ្វារទេ។

អ្នកជួលផ្ទះគេ ក៏មិនត្រូវបង្កិនទ្រព្យគេអោយប្រឡាក់ស្រមមស្រមាម រឺ
ថ្លៃផ្ទះរបស់គេអោយទៅជាកន្លែងដែលគ្មានអនាម័យដែរ។ នៅផ្ទះរបស់គេ កុំធ្វើ
អោយគេដេញព្រោះតែខ្លួនមិនស្អាត។ លុះដល់ពេលកំនត់ ត្រូវសងលុយថ្លៃផ្ទះ
ហើយត្រូវសងគេភ្លាមកុំបង្កង់ចាំគេមកទារ ពីរ រឺបីដង។ បើខ្លះខាតត្រូវនិយាយ
ជំរាបម្ចាស់ផ្ទះជាមុន កុំគេចវេះពួនទៅនៅឯណា ។ រឺឯម្ចាស់ផ្ទះក៏ត្រូវមានសីល
ធម៌គ្រប់គ្រាន់កុំអាងខ្លួនថាជាអ្នកមាន ។

សំលៀកបំពាក់និងការតែងខ្លួន

គ្មាននរណាមួយហ៊ានសួរយើងថា “តើអ្នកចេះស្លៀកពាក់ទេ?” ឡើយ។ តាមពិតនរណាក៏ចេះស្លៀកពាក់ដែរ គឺចេះតាំងពីតូចមកម៉្លេះ ប៉ុន្តែអ្នកដែលសួរខាងលើនេះ ពិតជាមានបំណងចង់ដឹងដល់របៀបរៀប ចំស្លៀកពាក់អោយសមរម្យគួរជាទីពិតពិលរមិលមើលរបស់អ្នកផង។

ការទៅលេងជាក្រុម

ត្រូវស្លៀកសំលៀកបំពាក់ក្រុង ៖

- បើពេលព្រឹក ស្រ្តីត្រូវពាក់អាវបើកទំនើប ហើយពាក់អាវមានដៃទំលាក់បន្តិចផង ពណ៌សំពត់ និងអាវកុំរើសឆើតពេក។
- ពេលរសៀល ពាក់អាវរៀល ពណ៌ឆើតជាងសំពត់ ពាក់គ្រឿងអលង្ការតាមការគួរសម បើស្លៀកសំពត់ហួល ត្រូវពាក់អាវពណ៌ដែលឥតផ្កា។
- នារីក្រមុំមិនត្រូវស្លៀកសំពត់ខ្មៅទេ ត្រូវរើសពណ៌សំពត់អោយសមតាមពណ៌សប្បុរស្បែករបស់ខ្លួន ហើយអាវក៏ពាក់អោយសមនឹងពណ៌សំពត់ដែរ ។
- បុរសត្រូវពាក់អាវពណ៌សដៃវែង បិទឡើវដៃ និងឡើវកអាវធំ ចងក្រវាត់ តាមការសមរម្យ ។ កុំមួរដៃអាវ រឺជើងខៅស្បែកជើងតាមពណ៌និយម ។

កំណត់សំគាល់ ៖

ការទៅលេងផ្ទះគេក្នុងឋានៈជាក្មេងៗនេះ ម្ចាស់ផ្ទះមិនបង្ខំអោយយើងស្លៀកពាក់យ៉ាងណាឡើយ មានតែយើងជាក្មេងប៉ុណ្ណោះដែលគួរអោយកិត្តិយសដល់ម្ចាស់ផ្ទះ។ បើយើងស្លៀកពាក់គយ ខ្ទេចខ្ទីផ្គត់រាប់ពាន់ឡើងផ្ទះគេ ម្ចាស់ផ្ទះគេក៏មានការជិនឆ្អន់ចំពោះយើងដែរ ។

អ្នកនាងជាស្រ្តីមានឥរិយាសមសួន គួរចេះរើសសំលៀកបំពាក់អោយបានថ្លៃថ្នូរផង។ គឺថាបើអ្នកនាងស្លៀកសំពត់ពណ៌ខៀវត្រូវពាក់អាវពណ៌ខៀវខ្ចីអាវស បើពាក់ បើពាក់អាវផ្កាស្រស់ ត្រូវកពណ៌ផ្កាដែលមានសាច់ពណ៌ខៀវ

របៀបបញ្ជូនដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ប៉ុន្តែនាយ ជាប្អូន

បើស្លៀកសំពត់ពណ៌ស្វាយចាស់ត្រូវរកអារពណ៌លឿងខ្ចី ពណ៌ស្វាយខ្ចី។ សំពត់ពណ៌បៃតងត្រូវពាក់អារស៊ីលាប ពណ៌បៃតងខ្ចី ត្រូវចេកខ្ចី។ សំពត់ពណ៌ក្រហមឈាមជ្រូក ត្រូវពាក់អារលឿងស្រគាំ ពណ៌កូលាប ក្រហមព្រឿង។ ឯសំពត់ពណ៌ខ្មៅ អាចពាក់ជាមួយអារគ្រប់ពណ៌ ដូចជាអារពណ៌សដែលអាចពាក់ជាមួយសំពត់គ្រប់ពណ៌នោះដែរ។ សំលៀកបំពាក់ដែលពាក់ទៅលើកផ្ទះ គេក្នុងឋានៈជាភ្ញៀវពេលល្ងាចនេះ អាចពាក់ទៅទស្សនាខ្សែភាពយន្តពេលល្ងាចបានដែរ ។

ការទៅក្នុងពិធីសម្រាប់ល្ងាចនាហាមពេលល្ងាច (Dinner labille)

ស្រ្តីត្រូវពាក់អារវាលធំ ដៃតូច គឺត្រូវស្លៀកពាក់អោយងើតជាងពេលរសៀល លាបម្សៅ ក្រែមមាត់ ត្របកភ្នែក ចិញ្ចើមអោយច្រើនជាងពេលរសៀល ឯគ្រឿងអលង្ការក៏ត្រូវពាក់លើកសំរស់ដែរ។ សក់ត្រូវលើកអោយសមនឹងទំហំមុខ ហើយតាមសម័យនិយមផង។

បុរសត្រូវស្លៀកពាក់របៀបអារធំ មួយប្រដាប់ពណ៌ក្រមៅ(Compleat somber) ពាក់ស្បែកជើងខ្មៅ ចងក្រវាត់បូ(Naud) ។

ការទៅសម្រាប់ជាឱឡារិក ពិធីបរិភោគស្រព រឺពិធីសមោសរ (Dinner ou soiree de gala)

អ្នកនាង ត្រូវស្លៀកពាក់សំពត់អារដែលត្បាញដោយដៃជាតិអំបោះ ហើយកាត់តាមសម័យទំនើប ដូចជាសំពត់ខ្សែសយកំណាត់មានពណ៌ភ្លឺ រឺសំពត់អារមានពណ៌ប្រហាក់ប្រហែលគ្នា។ កអារវាលអោយធំ ខ្សែស្នាអារតូចៗ សំពត់ជាមួយគ្រប់ពណ៌ត្រូវស្លៀករបៀបរវែងដល់កែងជើង បើអ្នកនាងចង់បង់ប្រមាណអ អ្នកនាងត្រូវរើសក្រមាខ្សែសយដែលមានពណ៌ ប្រហាក់ប្រហែលនឹងសំពត់-អារ តែគេមិនត្រូវបង់ក្រមាដូចបង់ព័ទ្ធក្រវាត់ពានាសំរាប់សំពះព្រះសង្ឃ សូត្រធម៌ក្នុងពិធីបុណ្យទេ គឺគ្រាន់តែបង់ពីខាងក្រោយទំលាក់ដោយខ្សែសយមកខាងមុខទាំងសងខាង រឺបង់លើស្មាទំលាក់ទៅខាងក្រោយមួយចំហៀង ហើយដោយកន្សែងខ្សែសយមួយចំហៀងទៀតទំលាក់មកខាងមុខ។

នៅក្នុងពិធីឱឡារិកនេះ អ្នកនាងត្រូវលាបម្សៅ ថ្ពាល់ មុខ បបូរមាត់

វាយបញ្ចូលដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ប៉ុន្តែវាយ ជាបង្កនាង

គ្រប់កន្លែក កន្ទុយកន្លែក និងចិញ្ចឹមជាងការកំសាន្តនៅពេលណាទាំងអស់ សក់ ត្រូវធ្វើអោយសមរម្យ ស្អាតទាន់សម័យទំនើប ពាក់គ្រឿងអលង្ការ មាស ពេជ្រ តាមសមត្ថភាពគ្រួសារលាបទឹកអប់សំរាប់ពេលរាត្រី ស្បែកជើងកែងកំនើច ។

បុរសពាក់សំលៀកបំពាក់ក្រវាត់ពណ៌ស រឺពណ៌សមរម្យស្បែកជើងខ្មៅ លាបវែរនីរលោង ស្រោមជើងពណ៌ខ្មៅ ។

ការល្បែងសុទ (Cocktan)

ពិធីនេះ តែងទទួលភ្ញៀវពីចន្លោះវេលាម៉ោង១៨ និងម៉ោង២២។ ទោះបី ការចាត់ចែងនេះ បានប្រព្រឹត្តទៅប្រកបដោយបរិយាកាសសប្បាយរីករាយ យ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏គេមិនត្រូវបង្អួសរហូតដល់ម៉ោង២ រឺម៉ោង៣ភ្លឺដែរ ភ្ញៀវ គប្បីទៅជំរាបសួរគួរសមចំពោះអ្នកចាត់ចែងពិធី (Cocktan) កុកតែនេះ។ យើងជាភ្ញៀវត្រូវរកគ្នា ដែលស្គាល់គ្រាន់នឹងបានពីរនាក់ រឺច្រើននាក់នៅក្នុង ចំណោមភ្ញៀវដែលគេអញ្ជើញ ដើម្បីនាំគ្នាទៅកាន់តុដាក់ម្ហូប និងស្រា។ ភ្ញៀវ មិនត្រូវឈរសំរុកនៅខាងមុខតុនេះអោយយូរទេ គេត្រូវដើរមករួបរួមជាមួយ ភ្ញៀវដទៃទៀតដោយមិត្តភាព។ យើងជាភ្ញៀវត្រូវចេះយល់ដល់ចិត្តភ្ញៀវដទៃ ទៀត និងយល់ចិត្តម្ចាស់ផ្ទះ យើងមិនត្រូវឈរជជែកតែជាមួយម្ចាស់ផ្ទះ រឺអ្នក រៀបចំពិធីបដិសណ្ឋារកិច្ចអោយជាប់មាត់ ព្រោកប្រាជ្ញតែម្នាក់ឯងដោយមិនទុក ពេលអោយភ្ញៀវដទៃទៀតមកគួរសមផងនោះទេ។

កាលបើយើងអញ្ជើញភ្ញៀវអោយលើសពី៣០នាក់យើងគួរ ចាត់ចែង អោយអ្នកលក់អាហារ រៀបចំពិធីនេះជំនួសយើងព្រោះអ្នកលក់អាចផ្តល់ប្រដាប់ ប្រដាប្រើប្រាស់ និងអ្នកកំដរគ្រប់គ្រាន់។ បើភ្ញៀវដែលយើងអញ្ជើញមានចំនួន ច្រើន អ្នកចាត់ចែងត្រូវរៀបតុដាក់ម្ហូប និងស្រាយអោយបានពីរ រឺបី។ ភារៈ ដែលត្រូវគិតជាងគេគឺអ្នកចាត់តែងត្រូវនឹងគិតដល់ចំនួនភ្ញៀវនិង ចំនួនស្រា ព្រមទាំងចំនួនម្ហូបក្លែម ។

នៅពេលបានមករួបរួមអស់មួយម៉ោង ភ្ញៀវអាចសុំលាម្ចាស់ផ្ទះរឺអ្នករៀប ចំពិធីបដិសណ្ឋារកិច្ចនេះ ដោយថ្លែងអំណរគុណផង។

នៅលើតុក្នុងពិធីលៀវកុកតែនេះ អ្នករៀបចំត្រូវដាក់ស្រាសម្ប៉ាញ រឺស្ពឺ

របៀបបញ្ជូនដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ប៉ុន្តែនាយ ជាបង្កនាន

ភេសជ្ជៈមានជាតិឧស្ម័ន(Gaz) ដូចជាទឹកក្រូចប៊ុបស៊ី កូឡា កូកាកូឡា មីរិនជា បេសេអ៊ី ហៅឌី វិតា សេវេនអិប រឺភេសជ្ជៈនៃទឹកផ្លែឈើដូចជាតុបមូកាស៊ីត្រុង ទឹកស៊ីរ៉ូ ។ល។ នំនៃកនំប៉័ងអាំងផ្លាប័សាច់សង់វិច (Sandwichea) ។ល។ ចំណីទាំងនេះត្រូវមានម្ហូបប្រែច្រើនជាងបង្អែម។ ចំណែកបារី និងប្រដាប់កំទេច បារីនោះ ក៏ត្រូវដាក់សំរាប់ទទួលភ្ញៀវដែរ។

ការប្រជុំគ្នារំលេង

នៅប្រទេសយើងសព្វថ្ងៃនេះ គេសង្កេតឃើញមានយុវជនខ្លះចូលចិត្ត ប្រជុំគ្នារំលេងកំសាន្តជាមិត្តភាព។

ការអញ្ជើញភ្ញៀវយុវជនដូចគ្នា អាចអញ្ជើញបានដោយផ្ទាល់មាត់ រឺ ដោយនិយាយទូរស័ព្ទហៅប្រជុំគ្នា។ បើការប្រជុំនេះធ្វើឡើងដោយស្មោះត្រង់គឺ មិនបាច់គួរសមច្រើនពេក មិត្តនារីត្រូវបែកទិញនំនៃក រឺឯយុវមិត្តត្រូវទិញគ្រឿង ភេសជ្ជៈ ដោយហេតុថាការប្រជុំគ្នាបៀបនេះមានពេលរំលេងយប់យូរគេអាច បំរុងភេសជ្ជៈនិងចំណីចំណុកកុំអោយខ្វះនៅពេលយប់យូរ រឺអប្រាត្រនោះ។ បើ ការប្រជុំគ្នានេះធ្វើនៅជាន់ខាងលើ យើងគប្បីសុំសេចក្តីអនុគ្រោះពីអ្នកដែល សំណាក់នៅពីក្រោមផ្ទះ ប៉ុន្តែបើកន្លែងប្រជុំគ្នានេះជាផ្ទះរបស់យើងផ្ទាល់ យើង គប្បីបិទបង្អួចអោយតូច ហើយបិទសំលេងម៉ាស៊ីនថតសំលេងដែលយើងបើក ចំហនោះអោយបានតូច នៅពេលដែលអប្រាត្របានឈានចូលមក។

រាត្រីរំលេង

គេតែងអញ្ជើញភ្ញៀវអោយមករួបរួមពីម៉ោង ៨.៣០នាទី រឺម៉ោង ៩ ទៅ ពីដីនេះមានសភាពឱឡារិកជាងការប្រជុំគ្នារំលេងពីខាងលើ។ អ្នកចាប់ផ្តើម រៀបចំពីដីរំលេងកំសាន្តពេលរាត្រីនេះត្រូវអញ្ជើញភ្ញៀវអោយមករួបរួម ដោយ ការជូនសំបុត្រអញ្ជើញ។

សំបុត្រអញ្ជើញនេះ អាចសរសេរដោយសរសេរអក្សរឆ្លាក់ពុម្ព អក្សរ ពណ៌ផ្សេងៗ តាមការស្រឡាញ់ តែគេសរសេរលើក្រដាសដែលមានពណ៌ស រឺពណ៌ផ្សេងៗតាមការនិយមលើកលែងតែពណ៌កូលាប។ អ្នករៀបចំត្រូវលៃរក បន្ទប់រំលេងអោយធំល្មម កុំអោយចង្អៀតពេកបើមាន (Orchestere vivant)

របាយការណ៍ដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ប៉ុនសាយ ជាធម្មនាគ

ក្រុមតន្ត្រីករទៅរួបរួមជាមួយផងនោះ គេត្រូវលែវកកន្លែងសមគួរសំរាប់ក្រុមនេះ។ គ្រឿងភ្លឺផ្កាដែលត្រូវការរៀបចំ ក៏ត្រូវលែវអោយស្អាតរៀបរយ។ ឯការរៀបចំលើតុសំរាប់អោយភ្ញៀវញ៉ាំលេងកំសាន្ត មានរៀបប្រហាក់ប្រហែល នឹងការរៀបចំក្នុងពិធីកុកតែ(Cocktan)។

បើយើងជាអ្នកទៅរួបរួមយកមិត្តនារី រឺអ្នករាំរបស់ខ្លួនទៅជាមួយផង យើងត្រូវជំរាបដល់អ្នករៀបចំពិធីនេះ។

ការរៀបចំរាត្រីរំលេងនេះ ច្រើនធ្វើឡើងនៅឱកាសបុណ្យខួបរបស់នរណាម្នាក់ ពិធីភ្ជាប់ពាក្យ រឺក៏ពិធីរាប់អានគ្នាដ៏ថ្លៃថ្នូរណាមួយ។

ការល្បែងសាយភោជន៍ប្រែប្រួល

សព្វថ្ងៃនេះមានបដិសណ្ឋារកិច្ចខ្លះ ចាត់តែងលៀងសាយភោជន៍រៀបរយ ពិធីនេះគេតែងចាត់ចែងទទួលភ្ញៀវនៅពេលយប់ជ្រៅពីម៉ោង២១ រឺម៉ោង២២ទៅ។ តាមធម្មតានៅវេលាម៉ោង២២ស្រ្តីម្ចាស់ផ្ទះអញ្ជើញនាំមុខភ្ញៀវទៅកាន់តុដាក់ម្ហូបអាហារ ដែលនៅទីនោះម្នាក់ៗកាន់បានមួយម្នាក់ និងសមស្លាបព្រា ហើយដួសម្ហូបអាហារដោយខ្លួនឯង។

នៅពេលចាប់ម្ហូបអាហារនោះ យើងជាភ្ញៀវត្រូវចាប់យកដោយឆាប់ល្មម កុំយកយូរពេកនាំខានដល់គេ ហើយកុំរហ័សពេកក្រែងមានការកំពប់ខ្ចាត់ខ្ចាយ។

គេមិនត្រូវយកបានមួយមករកៀនដាច់តែឯងទេ គេត្រូវនៅរួមសប្បាយរីករាយជាមួយគ្នាទាំងអស់។

ការល្បែងភោជនាហារថ្ងៃត្រង់ និងការល្បែងសាយភោជន៍ធម្មតា

ភ្ញៀវដែលគេអញ្ជើញគប្បីមកអោយទាន់ពេល ការមកដល់ក្រោយគេកន្លះម៉ោង ជាការគួរអោយខ្មាសអៀន បើមានការជាប់រលំរឿងអ្វីមួយយើងគប្បីនិយាយទូរស័ព្ទទៅជំរាបអ្នករៀបចំដោយសុំអភ័យទោសពីគេ ។ ម្ចាស់ផ្ទះត្រូវចាត់ចែងរៀបចំអោយភ្ញៀវពិសារតាំងពីពេលដែលភ្ញៀវម្នាក់មកដល់មុនគេ បើភ្ញៀវសុំអោយរង់ចាំគឺគ្នាក្រោយទៀត សឹមម្ចាស់ផ្ទះរង់ចាំ ។ នៅលើតុនីមួយៗមានរៀបបាន ស្លាបព្រាតាមរបៀប (ទំព័រទី៣៩) ត្រីចៀនធំៗ ត្រូវដាក់ក្នុង

របាយការណ៍ដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ប៊ុននាយ ជាបណ្ឌិត

បានធំវែង ដែលដាក់បានគួរសមល្មមដាក់បន្ថែមតិចៗដូចជាបើងប៉ោះ ចិត្ត ចំណិតតូចៗពីលើមើលទៅគួរអោយឃ្លាន។

សាច់រ៉ូទីដូចជាមាន់ ទា រឺសាច់កូនជ្រូករ៉ូទី ត្រូវដាក់ក្នុងបានធំរឺក្នុងថាស មួយល្មម ការរៀបបន្ថែមតាក់តែងបាន រឺថាសនេះស្រេចលើការចូលចិត្តរបស់ស្រ្តី ម្ចាស់ផ្ទះ បន្ថែមសំរាប់ញ៉ាំនឹងទឹកគ្រឿង ត្រូវដាក់ក្នុងបានមូលវែងមួយជិតសាច់ ឯទឹកគ្រឿងត្រូវដាក់ក្នុងកូនបានតូចៗល្មម ហើយលែតាមការគួរសមអោយ ភ្លៀវ ។ សម្បត្តិក្តៅដែលគេចូលចិត្តប្រើដើម្បីធ្វើអោយសម្លនៅក្តៅដែលនោះ គេត្រូវដាក់ចំកណ្តាលតុ។ បើសម្បត្តិជាតិជូរហើយ ត្រូវកុំយកនា រឺញ៉ាំអ្វីដែល មានជាតិជូរមកថែមទៀត។

សាឡាត់ និងទឹកគ្រឿង ត្រូវដាក់ពីខាងស្តាំដៃរបស់ភ្ញៀវរបៀបរៀបភ្ញៀវ អង្គុយនៅជុំវិញតុមានដូចខាងក្រោមនេះ ៖

ស្រ្តីម្ចាស់ផ្ទះនាំភ្ញៀវទៅរកកន្លែងអង្គុយ។ បុរសម្ចាស់ផ្ទះត្រូវអង្គុយនៅ ទល់មុខនឹងភរិយារបស់ខ្លួន គឺនៅចំកណ្តាលជាយតុបើ តុជ្រុងត្រូវអង្គុយនៅ ទល់មុខគ្នាចុងម្ខាងម្នាក់ ។

បើបុរសម្ចាស់ផ្ទះមិននៅ ស្រ្តីម្ចាស់ផ្ទះអាចអោយកូនប្រុសរឺកូនប្រុសារ ប្រុស រឺភ្ញៀវកិត្តិយសអង្គុយនៅទល់មុខ បើស្រ្តីម្ចាស់ផ្ទះមិននៅក៏មានរបៀបដូច គ្នានេះដែរ។ ម្ចាស់ផ្ទះអាចនឹងជូនកន្លែងរបស់ខ្លួនដល់នរណាម្នាក់ដែលខ្លួន គោរពជាងគេ ដូចជាប្រមុខរដ្ឋព្រះអង្គម្ចាស់ អ្នកអង្គម្ចាស់ជាដើម ។

ស្រ្តីម្ចាស់ផ្ទះត្រូវអញ្ជើញបុរសជាតិកិត្តិយសធំ អោយអង្គុយពីខាងស្តាំ ហើយបន្ទាប់មកភ្ញៀវឋានៈបន្ទាប់នៅខាងឆ្វេង ។ បន្ទាប់ពីនោះបើតុរៀបចំនោះ ធំល្មមដាក់បាន គេនឹងរៀបបុរសនិងស្រ្តីម្ចាស់ផ្ទះ។ គេមិនដែលបំបែកគូសាមី ភរិយាដែលទើបនឹងរៀបការបានមួយឆ្នាំ រឺគូដណ្តឹងអោយបែកពីគ្នានៅពេលរួម ការលៀងភោជនាហារនេះទេ។

បើពិធីបដិសណ្ឋារកិច្ច ក្នុងការលៀងភោជនាហារនេះមានច្រើនតុ តុដែល មានម្ចាស់ផ្ទះជាអ្នកចាត់ចែងនេះ ត្រូវរៀបនៅចំកណ្តាលតុនានា រឺជូនកាលគេ រៀបស្រ្តីម្ចាស់ផ្ទះនៅតុមួយហើយបុរសម្ចាស់ផ្ទះតុមួយទៀត។

វាយបញ្ចូលដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំទាន ថែ ប៉ុន្តែនាយ ជាប្អូនទាន

តាមការគួរសមគេតែងដាក់ភ្ញៀវ ៧ រឺ ៨ នាក់ក្នុងមួយតុតូចល្មម។
ឯរបៀបបំរើភ្ញៀវមានដូចខាងក្រោមនេះ ៖

ត្រូវបំរើតាមលំដាប់តាមឋានន្តរសក្តិ និងតាមអាយុរបស់ភ្ញៀវ។ ដំបូងត្រូវ
បំរើដាក់ទឹកកក ភេសជ្ជៈជាដើម ចំពោះស្រ្តីភេទតរៀងមក ស្រ្តីម្ចាស់ផ្ទះក្រោយ
គេ បើស្រ្តីម្ចាស់ផ្ទះនេះមានបុត្រី រឺក្មួយស្រី ចៅស្រី។ល។ ត្រូវបំរើម្ចាស់ផ្ទះនេះ
មុនអ្នកនាងទាំងនោះបន្តាប់ពីបំរើស្រ្តីមក គេបំរើបុរសជាភ្ញៀវរហូតដល់បុរស
ជាម្ចាស់ផ្ទះក្រោយគេបំផុត ។

មុននឹងដាក់បង្ហែមជូនភ្ញៀវ គេត្រូវបោសតុតិចៗ រឺរៀបចំលើតុអោយ
ស្រួលបួល តែគេមិនត្រូវយកអីវ៉ាន់ទាំងអស់ចេញទេគេទុកកែវស្រា-ភេសជ្ជៈ
នៅលើនេះសិន ។

លុះភ្ញៀវពិសាររួចហើយ ស្រ្តីម្ចាស់ផ្ទះត្រូវអោយសញ្ញាដល់ភ្ញៀវដោយ
ក្រោកឈរ ហើយនាំមុខភ្ញៀវដើរតម្រង់ទៅបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវ។

របៀបសរសេរសំបុត្រ

ក្រដាសដែលគេត្រូវរើសយកមកសរសេរ ត្រូវរើសពណ៌ថ្លាឈ្មួញ គឺពណ៌សខៀវ លឿង និងពណ៌កូលាប ។ល។ ក្រដាសប្រើបានគ្រប់កាលៈទេសៈ ក្រដាសខៀវត្រូវសរសេរសំរាប់រយនៅក្មេងហើយធ្វើទៅកាន់មិត្តភក្តិ ទាក់ទងធម្មតា។ ក្រដាសលឿងសរសេរទៅជូនអ្នកមានគុណ និងអ្នកគួរគោរពដោយស្ម័គ្រស្ម័គ្រ។ ក្រដាសពណ៌កូលាបគេប្រើសំរាប់ទាក់ទងខាងផ្លូវស្នេហា រវាងបុរស និងស្ត្រីមិត្តប្រុស រឺមិត្តនារីមិនត្រូវប្រើក្រដាសពណ៌កូលាបនេះ សំរាប់ទាក់ទងជាផ្លូវមិត្តភាពទេ។ ធ្វើសំបុត្រតាមយន្តហោះ គេត្រូវប្រើក្រដាសស្តើងពិសេសសំរាប់យន្តហោះ ។ អ្នកសរសេរសំបុត្រត្រូវកាត់ក្រដាសអោយបានរៀបរយ។ កុំហែកក្រដាសអោយតែរួចពីដៃ ហើយបណ្តោយអោយមានស្នាដកឆែកគ្រប់អន្លើអោយសោះ។ ក្រដាសដែលសំរាប់សរសេរត្រូវអោយមានភាពរលីង កុំអោយខ្ទេចខ្ទីដូចគេធ្លាប់ក្រញីម្តងហើយអោយសោះ។ គេមិនត្រូវសរសេរសំបុត្រដោយបិច រឺទឹកពណ៌ក្រហម បៃតងទេ គេត្រូវសរសេរដោយស្លាបប៉ាកាហើយសរសេរដោយទឹកខ្មៅ ។

ថ្ងៃ ខែ ត្រូវសរសេរនៅខាងលើទំព័រសំបុត្រកៀនខាងស្តាំ។ ត្រូវចោលក្រដាសមួយចន្លោះល្មមនៅផ្នែកខាងឆ្វេងដើម្បីទុកអោយអ្នកអានកាន់ មើលហើយថាការល្អមើលម្យ៉ាងផង។

កាលបើសរសេរចប់មួយវគ្គ ត្រូវចុះបន្ទាត់ហើយខ័ណ្ឌសេចក្តីអោយស្រួលស្តាប់។ សំបុត្រនីមួយៗមិនត្រូវសរសេរដោយសង្កត់ពាក្យភ្ជាប់ជាមួយនឹងនឹងសញ្ញា (!) និងសញ្ញា (?) ... ច្រើនទេ។

បើអ្នកនាងចង់សង្កត់ពាក្យអ្វីមួយ អោយអ្នកអានស្តាប់ឆាប់យល់តាមបំណងអ្នកនាង សូមសរសេរអោយច្បាស់ហើយកុំគូសពីខាងក្រោមអក្សរអោយមានគំនូសពីរ រឺបីបន្តាត់។ ពាក្យណាមិនយល់ច្បាស់ត្រូវមើលវេចនានុក្រមអោយច្បាស់កុំស្មានអោយសោះ ។

របាយការណ៍ដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ប៉ុននាយ ជាបណ្ឌិត

ត្រូវសរសេរអោយច្បាស់អោយអ្នកអានយល់តាមសេចក្តីផង។ សរសេររួច ត្រូវ ចុះហត្ថលេខាអោយច្បាស់ប្រាប់ឈ្មោះរបស់ខ្លួនពិតប្រាកដ។

កើតមកជាជាតិខ្មែរត្រូវសរសេរអក្សរខ្មែរ និងយាយគ្នាជាខ្មែរ ការនិយាយ រឺសរសេរភាសាបរទេសមិនមែនជាភាពខែងអ្វីទេ។

សរសេរសំបុត្ររួចត្រូវបត់អោយស្អាតជាពីរផ្នត់ រឺជាបួនផ្នត់ដាក់ក្នុង ស្រោមអោយបានស្អាតល្អ។ នៅប្រទេសបារាំងគេនិយមចុះហត្ថលេខា រឺដាក់ នាមខ្លួន និងគោត្តនាមថែមទៀត ស្រ្តីដែលមានប្តីហើយ ចុះហត្ថលេខាអក្សរ ដើមនៃគោត្តនាមរបស់ខ្លួន និងនាមរបស់បុរសជាប្តី។ ប៉ុន្តែមានអ្នកខ្លះគេចុះ ឈ្មោះគេ និងឈ្មោះបុរសជាស្វាមីដែរ គឺគេមិនសរសេរគោត្តនាមគេ និងស្វាមី គេទេ ។

នារីក្រមុំ និងស្រ្តីមេម៉ាយត្រូវសរសេរគោត្តនាម និងនាមខ្លួនទាំងអស់។ បើអ្នកទទួលសំបុត្រ សំណាក់នៅផ្ទះរបស់អ្នកដទៃគេត្រូវសរសេរឈ្មោះអ្នក ទទួលនោះ ហើយដាក់ថានៅផ្ទះឈ្មោះ...។ បារាំងគេសរសេរថា (Aux bons soins de) រឺ (Chez) ... រឺសរសេរ C/O ជាពាក្យកាត់របស់អង់គ្លេសដែលមាន ន័យថា Care of... ។ សរសេររួចគេយកទៅដាក់ប្រែសណីយ៍ ។

ប្រសិនបើសំបុត្រនោះត្រូវបញ្ជូនដល់ដៃផ្ទាល់ខ្លួន ដល់ទឹកនៃអ្នកទទួល គេដាក់ថា (E.V) បានសេចក្តីថានៅទីក្រុង (Envillo) ។

របៀបបិទតែមប្រើ

តែមប្រើគេបិទនៅខាងស្តាំ ខាងលើ នៅខាងមុខ។ គេមិនត្រូវបិទនៅខាង ក្រោម រឺនៅខាងក្រោយខ្នងសំបុត្រទេ។

អ្នកសរសេរសំបុត្រសរសេរឈ្មោះខ្លួន និងអាស័យដ្ឋានអោយបានច្បាស់ លាស់ ព្រមទាំងឈ្មោះ និងអាស័យដ្ឋានអក្សរអង្គុលអោយបានច្បាស់លាស់ផង ដែរ ដើម្បីងាយយល់ដល់អ្នកបញ្ជូនសំបុត្រ។

ធ្វើសំបុត្រតាមប្រែសណីយ៍ដោយមិនបិទតែមប្រើ ជាអំពើឈ្លើយគ្មាន សណ្តាប់ធ្នាប់អ្វីសោះ។

ការធ្វើរបៀបនេះ នាំអោយអ្នកទទួលសង់ពិន័យប្រែសណីយ៍ដោយក្តៅ

វាយបញ្ចូលដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាទ ថែ ប៊ុននាយ ជាបងប្អូន

ក្រហាយឥតគណនា ។

មនុស្សត្រឹមត្រូវមានការចេះដឹង មានលក្ខណៈជាមនុស្សពេញច្បាប់ខុស
ពីសញ្ញាតិសត្វធាតុ គេត្រូវប្រាប់ឈ្មោះគេពិតប្រាកដដល់អ្នកទទួលសំបុត្រ ។
សំបុត្រអនាមិក ជាសំបុត្រដែលប្រសូតចេញពីគំនិតរបស់មនុស្សកំសាក។

អំពីប័ណ្ណអញ្ជើញ

ប័ណ្ណអញ្ជើញភ្ញៀវមកកំសាន្ត រឺមកជប់លៀងភេសជ្ជៈ រឺភោជនាហារ ផ្សេងៗ គេត្រូវនិយាយពាក្យខ្លះៗ ហើយគួរសមប្រាប់ពេលវេលាដែលអញ្ជើញ អោយមក និងលេខផ្ទះ រឺទីកន្លែងដែលអញ្ជើញទៅនោះអោយបានច្បាស់ លាស់។ បើអញ្ជើញក្នុងពិធីកិត្តិយសក៏ដូចជាជប់លៀងក្នុងឱកាសរៀបអាពាហ៍ ពិពាហ៍ជាដើម គេអាចសរសេរអក្សរពុម្ពស្អាតៗ រឺអក្សរក្បាច់ផងក៏បាន។

ប័ណ្ណជូនពរសព្វសាធុការ ក៏គួររចនាអោយមានភាពសង្ហារគួរជាទីរីក រាយដល់អ្នកបានទទួល ។

ការចារស្រោមសំបុត្រដាក់ប័ណ្ណ គេនិយមតាមរបៀបដូចខាងក្រោមនេះ បើអ្នកធ្វើជាបុរសនៅលើ រឺមានប្រពន្ធហើយគេត្រូវដាក់នាម និងគោត្ត នាម និលេខទូរស័ព្ទ ។

បើអ្នកធ្វើជាស្រ្តីមានប្តីហើយ គេត្រូវដាក់នាម និងគោត្តនាមរបស់ប្តី ហើយដាក់ឋានៈស្រ្តីនោះនៅពីខាងមុខ ដូចជាលោកជំទាវ ក ខ លោកស្រី គ ឃ រឺ អ្នកស្រី ង ច ជាដើម គេមិនចាំបាច់ដាក់អាស័យដ្ឋាន រឺលេខទូរស័ព្ទទេ។

បើអ្នកធ្វើជានារីក្រមុំ គេដាក់តែនាម និងគោត្តតាមប៉ុន្មាននោះ មិនចាំបាច់ ដាក់ “កញ្ញា” ក ខ ទេ ហើយលេខទូរស័ព្ទ និងអាស័យដ្ឋានក៏មិនបាច់ដាក់ដែរ។

បើស្រ្តីជាអ្នកធ្វើការរាជការ គេអាចដាក់អាស័យដ្ឋាននិងលេខទូរស័ព្ទ បាន។ ឯស្រ្តីមេម៉ាយ ក៏មិនបាច់បញ្ជាក់នៅលើស្រោមសំបុត្រថាជាស្រីមេម៉ាយ ដែរ ។

បើអ្នកធ្វើជាប្តីប្រពន្ធពីរនាក់ គេអាចដាក់នាម និងគោត្តនាមលោកប្រុស ហើយសរសេរថា លោក និងលោកស្រី...។ ក្នុងករណីនេះគេអាចដាក់អាស័យ ដ្ឋាន និងលេខទូរស័ព្ទភ្ជាប់ជាមួយផងដែរ ។

អំពីប័ណ្ណប្រៃសណីយ៍ (Cartes postales)

ប័ណ្ណរបៀបនេះគេអាចមើលបានគ្រប់គ្នា ហេតុនេះគេមិនសរសេរការ

របាយការណ៍ដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ប៉ុនលាយ ជាបច្ចុប្បន្ន

អាថ៌កំបាំងអ្វីមួយឡើយ គេនិយាយតែអំពីអ្វីដែលមានសភាពទូទៅធម្មតា។ បើ ធ្វើបំណុលប្រែសណីយ៍ទៅជូនមនុស្សដែលមានវ័យចាស់ វិជាមនុស្សដែលគួរ គោរពគេត្រូវដាក់ក្នុងស្រោមសំបុត្រ ។

អំពីទូរលេខ

គេទាក់ទងគ្នាតាមទូរលេខ នៅពេលដែលមានដំណឹងប្រញាប់ដូចជាពិធី រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ បុណ្យខួប ហៅទៅចូលរួមក្នុងពិធីអ្វីមួយជាប្រញាប់ វិ ទទួលដំណឹងមរណភាព នៃបុគ្គលនាម្នាក់។ នៅក្នុងទូរលេខគេសរសេរអក្សរ កាត់ៗខ្លីៗល្មមស្តាប់បាន។ គេមិនបញ្ជូនទូរលេខទៅអោយមនុស្សដែលមាន ជំងឺខ្សោយបេះដូងខ្លាំងនោះទេ។

ទូរស័ព្ទ

បើប្រើទូរស័ព្ទ ត្រូវមានសុដីវធម៌ក្នុងខ្លួនអោយគ្រប់គ្រាន់អ្នកមានចរិយា ជាអ្នកមានពូជ គេមិនប្រើទូរស័ព្ទសំរាប់បិទមុខ ហើយបញ្ចេញសំលេងនោះទេ គេប្រើតាមគុណភាពដែលបានមកពីការលូតលាស់នៃវិទ្យាសាស្ត្រ។ សំលេង រោទ័របស់ទូរស័ព្ទញឹកញយ ធ្វើអោយមានការតានតឹងចិត្តជាងសូរគោះទ្វារទៅ ទៀត។ គេមិនត្រូវនិយាយទូរស័ព្ទទៅរកគូនអ្នកដទៃនៅវេលាម៉ោង១១ យប់ទេ ។

ដើម្បីជាការគួរសម គេមិននិយាយទូរស័ព្ទទៅអ្នកណានៅពេលមុនម៉ោង ៩ព្រឹក ហើយក្រោយម៉ោង១១យប់ទេ។ នៅពេលដែលគេនិយមបរិភោគ អាហារ យើងមិនត្រូវទូរស័ព្ទទៅវិទានគេទេបើមានការចាំបាច់ខ្លាំងទុកមិនបាន គេត្រូវនិយាយសុំទោសអោយអ្នកនៅម្ខាងទៀតនោះអនុគ្រោះ ។

នៅពេលដែលគេសួរចំណេះយើងជាអ្នកសុំគេ យើងត្រូវមានសេចក្តីក្លា ហាននឹងប្រាប់ឈ្មោះគេដោយត្រង់ តាមសភាវៈជាមនុស្សសុចរិត ។

នៅបន្ទប់ទូរស័ព្ទនៃក្រុមប្រែសណីយ៍ គេមិនត្រូវនិយាយអោយយូរហួស ពេករហូតដល់ជាងកន្លះម៉ោងនោះទេ ។

បើយើងច្រឡំលេខទូរស័ព្ទ យើងប្រញាប់សុំអភ័យទោសគេវិញដោយ ស្រួល កុំទំលាក់គ្រឿងទូរស័ព្ទដូចជាមនុស្សមិនដឹងអ្វីសោះ។

វាយបញ្ចូលដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាទ ថែ ប៊ុននាយ ជាបងប្អូន

បើគេច្រឡំលេខទូរស័ព្ទមកត្រង់លេខរបស់យើង យើងជាម្ចាស់ផ្ទះត្រូវ
អភ័យទោសអោយគេតាមពាក្យថ្លៃថ្នូរ កុំស្រែកជេរគេតាមតែចិត្តខ្លួនខឹង ហើយ
នឹកឃើញអោយសោះ។

នៅជិតទូរស័ព្ទ គេត្រូវមានទុកសៀវភៅកត់ហេតុ និងខ្មៅដៃមួយជាដរាប
សំរាប់កត់នៅពេលមានគេរាយការណ៍អ្វីមួយដោយប្រញាប់ ។

លោកតាមវិចិត្រចងក្នុងក្រុង

ចិញ្ចឹមវិចិត្រខាងក្នុងក្រុងទុកអោយស្រ្តី រឺអោយបុរសដែលមានអាយុច្រើន។
បើបុរសចង់ដើរចៀសហ្វូងនារី រឺមនុស្សចាស់គេត្រូវចៀសខាងឆ្វេងដៃដែល
មានចន្លោះធំ ។

បើបានជាដើរចៀសរួច ទាំងទើសទាស់ចិត្តដោយប្រការណាមួយ គេ
គប្បីបន្តដំនើរទៅមុខទៀតដូចធម្មតា មិនត្រូវងាកក្រោយសំលក់សំលឹង
ប្រកាសសង្គ្រាមប្រស្រីភ្នែក រឺធ្វើមាត់ម្តប់ៗតាមដោយចិត្តនឹកឃើញនោះទេ។
ឯអ្នកដើរខាងមុខគេ បើដឹងថាខ្លួនចង់ដើរតិចៗ គប្បីដើរចូលមកចិញ្ចឹមវិចិត្រខាង
មុខគេ បើដឹងក្រដីក្រទាមួយជំហានទៅឆ្វេង មួយជំហានទៅស្តាំ កុំដើរជ្រែង
កណ្តាលវិចិត្រដែលមានអ្នកដំណើរច្រើន ហើយបោះជំហានមួយៗរង្វើលៗខ្លាំង
ពេក ។

ចិញ្ចឹមវិចិត្រដ៏ចង្អៀតនៅទីក្រុង គេមិនទុកបំរុងតែអ្នកលេងកុនគ្មានអ្នកចត
រឺអ្នកលេងល្ខោនក្រៅឆាកដោយដើរដូចរាំនោះទេព្រោះអ្នករកស៊ីចិញ្ចឹម ជីវិត
ផ្សេងៗទៀត គេត្រូវការចិញ្ចឹមវិចិត្រនេះដើម្បីទូល រែក ជាដើមដែរ។

កាលបើឃើញនារីបីនាក់ធ្វើដំណើរមកជិតដល់ លោកជាបុរសមិនត្រូវ
ស្ទុះទៅចាប់ដៃគួរសម និយាយជាប់មាត់ជាមួយមិត្តភក្តិលោកច្រងាងពេញផ្លូវ
បង្អាក់ដំណើរគេទេ លោកគួរចេះលែចន្លោះគួរសមជាមួយមិត្តលោក ហើយលែ
ចន្លោះអោយអ្នកផងដើរបានស្រួល។

បើឃើញមនុស្សមានគ្រោះថ្នាក់នៅតាមវិចិត្រ យើងគួរជួយសង្គ្រោះជីវិតគ្នា
ដោយជូនដំណឹងទៅភ្នាក់ងារប៉ូលិសមានសត្តកិច្ចភ្លាម។ បើឃើញមានមនុស្ស
ខ្យល់ចាប់ រឺខ្យល់គនៅតាមវិចិត្រនេះលោកអ្នកនាងជាសប្បុរសជន គួរជួយចាប់
ស្រង់ជីវិតជនទុកទុក្ខនេះដោយជួយផ្តល់ប្រេងខ្យល់ រឺថ្នាំសង្កូវផ្សេងៗដែល
លោកអ្នកនាងអាចផ្តល់អោយបាន ។

លោកជាបុរសមិនត្រូវនាំគ្នាឈរតំរៀបជាជួរក្បែរចិញ្ចឹមវិចិត្រស្រែកឡេឡូ

វាយបញ្ចូលដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាទ ថែ ប៊ុននាយ ជាបណ្ឌិត

ជាភាសាជាតិ រឺភាសាបរទេស ដើម្បីទទួលនារីមួយម្នាក់ដែលគ្នាទើបនឹងដើរមកដល់នោះទេ។ លោកអ្នកនាងមិនគប្បីដើរឆ្លងវិថី ដោយមិនសំលឹងមើលភ្លើងក្រហមពីខាងមុខនោះទេ។ រឺឯភ្លើងលឿង ក៏មិនទាន់អនុញ្ញាតអោយអ្នកជំនើរឆ្លងកាត់ដូចភ្លើងពណ៌បៃតងនោះដែរ។ ទោះបីគ្មានអ្វីបើកកាត់ ក៏លោកអ្នកនាងជាអ្នកដំណើរ មិនគប្បីឆ្លងកាត់ដោយមិនទាន់ឃើញភ្លើងពណ៌បៃតងដែរ។

ម្យ៉ាងទៀត ទោះបីមានការប្រញាប់យ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏គេមិនត្រូវរត់ឆ្លងកាត់រឺឯនៅមុខមុខរថយន្ត រឺយានជំនិះគ្រប់យ៉ាងបណ្តាលអោយអ្នកបើកបរជាន់រឺចាប់ប្រហាំងលាន់កក្រើកធរណីនោះឡើយ កាលបើឆ្លងមិនផុតទេ អ្នកឆ្លងកាត់រួចនោះនឹងបំផ្លាញសេចក្តីសុខរបស់អ្នកបើកបរម្នាក់ រឺច្រើននាក់អោយខូចខាតពេលវេលា ទៅរាយការណ៍ រឺក៏ជាប់ឃុំនៅស្នងការដ្ឋានប៉ូលិស ។

នៅតាមដួងដួង

អ្នកបើកបរទាំងឡាយ គួរចេះប្រណីដល់ជីវិតរបស់ខ្លួននិងអ្នកដែលធ្វើ វាសនាទៅលើរថយន្ត រឺយានជំនិះរបស់ខ្លួន ។

អ្នកជិះរថយន្តឈ្នួលនៅបាំងខាងមុខ មិនគប្បីស្តោះទឹកមាត់ក្រៅមាត់ ទ្វារ នៅពេលរថយន្តកំពុងបើកទៅមុខទេ ព្រោះខ្យល់នឹងបក់អោយចូលមកប៉ះ មុខ រឺចូលមាត់អ្នកនៅខាងក្រោយគេត្រូវស្តោះទឹកមាត់ រឺស្មៅស្មៅដាក់ទៅក្នុង កន្សែងរបស់ខ្លួន ហើយរៀបអោយស្អាតដាក់ក្នុងហោប៉ៅ។ កំញ័មបារីក៏មិន គប្បីគោះនៅខាងក្រៅដែរ ព្រោះវាអាចត្រូវខ្យល់បកដូចទឹកមាត់ដែរ ហើយ កំញ័មបារីនោះនឹងហើរមកប៉ះភ្នែកច្រមុះអ្នកនៅខាងក្រោយ ជួនកាលកំទេច ភ្លើងអាចហើរមកដែរ ។

បើនិយាយអោយខ្លីទៅ អ្នកជិះរថយន្តមិនត្រូវចោលអ្វីបន្តិចបន្តួចដូចជា កាកអំពៅ សំបកក្រូច សំបកត្របែក ។ល។ ទៅក្រៅរថយន្តដែលខ្លួនជិះឡើយ ។ គេត្រូវចោលក្នុងរថយន្តនេះផ្ទាល់ ព្រោះម្ចាស់រថយន្តមានអ្នកបោស ជូតនៅ ពេលដល់ចំណតនៅពេលជិះរថយន្តទៅណាមកណាផ្លូវឆ្ងាយ គេតែងព្រួយ បារម្ភគ្រប់យ៉ាងចំពោះគ្រោះថ្នាក់ ដែលមិនដឹងជានៅណា រឺធ្វើនរណាឡើយ ដូច្នោះគេតែងមានការប្រុងប្រយ័ត្នជាប់ក្នុងខ្លួនជានិច្ច គេមិនត្រូវដេករងាកបង្ហើរ ព្រលឹងទៅបាត់ ទុករូបអោយយោលចុះយោលឡើង ម្តងទៅឆ្វេង ម្តងទៅស្តាំ ប៉ះលើគេងងធីតនោះ រឺជួនកាលហៀរទឹកមាត់រឡាក់ដាក់គេងងធីតនោះទេ នៅ ពេលខ្លះដែលរថយន្តឈ្នួលនេះត្រូវឈប់ដោយបន្ទាន់ អ្នកដេករបៀបនេះក៏ ជ្រុលអាត្មាបុកក្បាលមកប៉ះនឹងជញ្ជាំងឡាន រឺដេករបាំងរថយន្តក៏សឹងមាន។

នៅគ្រប់កន្លែងសំណាក់នីមួយៗ រឺគ្រប់កន្លែងដែលហៅរថយន្តឈប់ បុរសជាអ្នកដំណើរត្រូវលែលកអោយនារីមនុស្សចាស់ជាអ្នកដំណើរឡើងទៅ លើរថយន្តមុន ។ គេមិនត្រូវហៅរថយន្តដែលដឹកមនុស្សជាច្រើនអោយឈប់ ចាំខ្លួន ដែលមិនទាន់ងូតទឹកហើយនោះទេ ។

របស់បញ្ចូលដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ម៉ែនាយ ជាបងប្អូន

គេមិនត្រូវជំនុំគ្នាពីរនាក់លើរថយន្ត ដោយសំលេងចេកចាចបូបាចតាំងពីផែនដីកកើត រហូលដល់សតវត្សទី មួយម៉ឺនដោយធ្វើអោយគេច្លង់ធុញទ្រាន់ពេលមួយរថយន្តនោះទេ ។

អ្នកជិះរថយន្ត មិនត្រូវជំរុញអោយអ្នកបើកឈប់នៅទីកន្លែងដែលខ្លួនចូលចិត្ត ទោះទីនោះមានគ្រោះថ្នាក់ដល់គេឯងជាច្រើនទៀតក៏ដោយនោះទេ។ គេមិននាំចូលទៅជាមួយខ្លួននូវផ្លែឆ្មារកូនវ៉ាលីស កន្ត្រកពីរ បីដោយទិញសំបុត្រតែមួយកន្លែងនោះទេ។ នៅពេលឈប់ មុននឹងចុះត្រូវក្រឡេកមើលឆ្លងស្តាំដឹកនាំកូនទៅដាក់កន្លែងអោយស្រួល កុំអោយវាវត់ប្រសេកប្រសាចធ្វើអោយអ្នកដែលប្រើប្រាស់ផ្លូវនេះដែរ ភ័យព្រួយដោយសារខ្លួន។

យើងទាំងអស់គ្នាត្រូវស្រឡាញ់ផ្លូវជាតិ និងផ្លូវសាធារណៈរបស់យើង យើងមិនត្រូវបណ្តោយអោយគោក្របី សេះរបស់យើងឆ្លងកាត់ចុះឡើងតាមអំពើចិត្តទេ ព្រោះនាំអោយមានគ្រោះថ្នាក់ដល់អ្នកដំណើរដែលមានជីវិតតែមួយហើយមួយគត់ដូចយើងដែរ។

កាលបើមានសត្វផ្លែ ឆ្មារ ជ្រូក មាន់ ទា ងាប់នៅតាមផ្លូវយើងត្រូវនាំគ្នាយកទៅកប់ចោល រឺយកទៅទីណាអោយបាត់ពីមុខពីមាត់។

យើងមិនត្រូវចោលអំបែងកណ្តាលផ្លូវសាធារណៈទេ បើឃើញមានស្ពានណាខូច រឺបម្រុងនឹងខូច យើងជាអ្នកស្នេហាជីវិតមនុស្សដូចគ្នា ត្រូវបញ្ជូនដំណឹងទៅរាជការមានសមត្ថកិច្ចភ្លាម។ យើងមិនត្រូវយកដែកគោល ទៅបោះបង្ហើបចុងស្រួចត្រង់ស្ពានដែលកង់រថយន្តត្រូវបើកពីលើទេ ព្រោះការខូចខាតរឺខកខានដំណើរអាចហុចផលអាក្រក់ដល់អ្នកដំណើរ បើដែកគោលនោះប៉ះលើរថយន្តរបស់រាជការ រឺរថយន្តយកការណ៍របស់យុទ្ធជននៅប្រទល់ដែនរឺរថយន្តសំរាប់ប្រតិបត្តិការសំងាត់ ដើម្បីរក្សាសេចក្តីសុខរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ តើការខូចប្រយោជន៍នេះនឹងមានទំហំប៉ុណ្ណាទៅវិញ ។

ទស្សនាខ្សែភាពយន្តនិងល្ខោន

ត្រូវទៅអោយទាន់ម៉ោង។ បើអ្នកទៅក្រោយម៉ោងបញ្ចាំងអ្នកដែរកាត់មុខ
 គេ ត្រូវសុំអភ័យទោសពីគេ ត្រូវក្រោកឈរអោយអ្នកដទៃចូលដោយស្រួល។
 អ្នកមានកូនខ្លីមិនគប្បីយកកូនទៅជាមួយទេ ព្រោះវាអាចយំស្រែកទ្រហឹងអីង
 អាបំរំខានដល់គេឯង បើក្មេងតូចត្រូវបត់ជើង ត្រូវជូនវាទៅកន្លែងបត់ជើង មិន
 គប្បីទុកអោយវាជុះនោមក្បែរកៀនកៅអីទេ ត្រូវរក្សាសេចក្តីស្ងាត់ស្ងៀមកុំ
 ព្រោកព្រាជូចច្រើនពេក កុំធ្វើអត្តាធិប្បាយមុនដំណើររឿងដែលនឹងត្រូវបង្ហាញ
 នៅពេលជាបន្ទាប់។ បើរឿងល្ខោន រឺកុននេះខ្លួនបានមើលរួចម្តងហើយ មិន
 គប្បីមកមើលម្តងទៀត ដើម្បីទិទានរឿងអ្នកប្រាប់គេឯងក្នុងរោងថាជាអ្នកគ្រាន់
 បើនោះទេ។ កាលបើគេហាមមិនអោយជក់បារី យើងមិនត្រូវលបលួចជក់ទេ។
 ចេញ រឺចូលក្នុងបង្គន់ត្រូវបិទទ្វារអោយជិត ហើយត្រូវលាងទឹកអោយជ្រះនៅ
 ពេលបត់ជើងរួច កុំបត់ជើងតូច រឺធំក្រៅបង្គន់អោយសោះ។ កុំយកជើងសណ្តូក
 ដាក់លើកៅអីគេអង្គុយ កុំអង្គុយចោងហោងលើពូកកៅអី រឺកៅអីធម្មតាណាមួយ
 ឡើយ។ បើត្រូវការក្អកខ្លាំងហើយយូរផងច្រើនដង យើងគប្បីចេញទៅក្អក រឺសុំ
 គេចេញទៅញ៉ាំទឹកខាងក្រៅ។ មិនត្រូវច្រៀងលីៗតាមបទល្ខោន រឺកុននោះទេ។
 បើសប្បាយយ៉ាងណាក៏ដោយមិនត្រូវស្រែកឡូឡាម្នាក់ឯងទេ។ បើឃើញនារី
 ក្រមុំអង្គុយមើលខាងមុខ រឺខាងឆ្វេង ស្តាំ បុរសមិនគប្បីឈ្លោកទ្រោបជិតពេកទេ
 អង្គុយអោយត្រង់ខ្លួនបានហើយ ។

ការនាំគ្នាទៅកំសាន្តតាមទីណា មួយនៅឆ្ងាយជាប់ស្រយាល រឺ កន្លែងទេសចរណ៍

យើងត្រូវស្លៀកពាក់អោយសមរម្យតាមការចូលចិត្តគឺស្លៀក តាមរបៀប
ស្រួលដើរ អង្គុយ ហាក់លោត រត ។ល។

បើយើងនាំគ្នាវេចបាយ អង្គរ ចំណីចំណុកទៅរៀបចំនៅវាលស្រែ រឺក្នុង
ព្រៃ រឺមាត់ទឹក ជ្រលងភ្នំជាដើម យើងគួររៀបចំបានឆ្ងាំង កន្លែងនិងចំណីទាំងនេះ
អោយបានគ្រប់សមល្មមតាមសេចក្តីត្រូវការ។ ពេលដាំបាយ និងម្ហូបរួចហើយ
សូមកុំភ្លេចពន្លត់ភ្លើងសូមកុំចោលកំទេចអំបែងបាន រឺដប រឺឆ្អឹងឆ្អែងនៅពេល
វាលពាលកាល ។ បើអ្នកបោះជំរុំនៅតាមឆ្នេរសមុទ្រក៏គួរកុំភ្លេចរឿងអនាម័យកុំ
បត់ជើងធំចោលមាត់ទឹក រឺទីណាមួយ ។

បើគ្មានសេចក្តីអនុញ្ញាតពីសាមីខ្លួនគេទេ យើងជាអ្នកចតរូបមិនគប្បីចត
រូប ដឹកយើញមុខគេច្បាស់ទេ។ ការចតទេសភាពផ្សេងៗទៀតជាសេចក្តីរីក
រាយគ្រប់គ្រាន់សំរាប់រូបអ្នកហើយ ដូច្នោះអ្នកមិនគប្បីសន្សំរឿងផ្សេងទៀតទេ។

បើអ្នកចូលចិត្តភ្លេងភ្លាត់ ដូចជាយកវិទ្យុ ហ្គីតា រឺក្រុមតន្ត្រីទៅរួមជាមួយ
ត្រូវរកកន្លែងរបស់ខ្លួនអោយដាក់ឆ្ងាយពីគេព្រោះមានអ្នកខ្លះគេមិនចូលចិត្តភ្លេង
នៅពេលដែលគេចង់បានសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ រឺគេធុញទ្រាន់នឹងភ្លេងគ្មាន
សណ្តាប់ធ្នាប់របស់អ្នក ។

វិទ្យា ទូរទស្សន៍

វិទ្យា ទូរទស្សន៍ ជាគ្រឿងប្រដាប់យ៉ាងទាន់សម័យសំរាប់សំរួលដល់សេចក្តីត្រូវការរបស់យើងរាល់គ្នា ដូច្នេះយើងគប្បីប្រើប្រដាប់ប្រដាប់ទាំងនេះអោយសមតាមឋានៈ របស់យើងជាម្ចាស់នៃសេចក្តីក្សេមក្សាន្តដែលកើតឡើងនេះ ។

អ្នកបើកវិទ្យាទូរទស្សន៍សំលេងគ្រប់រូបមិនគប្បី បើកចំហរអោយអស់សំលេងនាំអោយលឺគ្រលរ ហើយញ្ញរដល់ជញ្ជាំងផ្ទះ រឺញ័រផ្ទៃដីនោះទេ ។

ត្រូវបើកអោយល្មមស្តាប់បាន ចាប់តាំងពីម៉ោង ១១ យប់ទៅគេត្រូវបន្ថយសំលេងបន្តិច។ មុននឹងបើកប្តូរប៉ុស្តិ៍មួយទៅប៉ុស្តិ៍មួយគេត្រូវបិទសំលេងអោយនៅតូចល្មមលឺម្នាក់ឯង លុះរាវរកឃើញប៉ុស្តិ៍ដែលចូលចិត្តហើយ សឹមអ្នកបើកអោយលឺខ្លាំងជាងមុន តាមកំរិតសមគួរធម្មតាចុះ ព្រោះថាការលឺសំលេងចេចចាចរបស់វិទ្យាទូរទស្សន៍អោយស្រគាត្រចៀកក្រៃលែង។ ឯការដែលបើករាវរកសំលេងបរទេសណាមួយ ក៏គប្បីរាវរកអោយតិចៗល្មមស្តាប់បាន។ ម្យ៉ាងទៀតភាសាខ្លះដែលមិនដឹងជាភាសាអ្វីផងនោះ មិនគប្បីបើកអោយលឺសូរខ្លាំងៗពេកទេ។ នៅពេលវិទ្យាបើកអស់សំលេងហើយ ភ្ញៀវអ្នកក្នុងផ្ទះ មិនគប្បីនិយាយប្រណាំងនឹងវិទ្យាអោយលាន់រំពងមេឃទេ ត្រូវបិទវាអោយនៅសំលេងតូចសិន សឹមនិយាយគ្នាជាក្រោយ។ អ្នកបើប៉ុស្តិ៍វិទ្យាផ្សាយសំលេង និងប៉ុស្តិ៍ទូរទស្សន៍គប្បីបំពេញករណីយកិច្ចរបស់ខ្លួនដោយទៅបង់ថ្លៃពន្ធអាករតាមសេចក្តីអំពាវនាវរបស់ក្រសួងយោសនាការ ។

សន្និសីទ

សន្និសីទជាការប្រជុំគ្នា ដោយអង្គុយចាំស្តាប់សេចក្តីរាយការណ៍ណាមួយ។ ពេលរកនឹងអង្គុយអ្នកត្រូវគិតថា អ្នកអាចរក្សាសេចក្តីថ្លៃថ្នូរក្នុងពេលនោះបានទេ ។ បើបានសឹមរកកន្លែងនៅជួរខាងមុខគេ បើអ្នកយល់ថាសុន្ទរកថារបស់គេធ្វើអោយអ្នកផលយល់ថាយើងចាប់អារម្មណ៍ចំពោះពាក្យសំដីដែលគេនិយាយមក។ យើងមិនត្រូវអង្គុយសំឡឹងទៅអ្នកថ្លែងសុន្ទរកថា ហើយលូកដៃកេះអ្នកស្និទ្ធស្នាលខ្លួន ដើម្បីធ្វើមាត់អូចៗខ្សឹបគ្នាអោយថ្លែងមានការរឿងឆ្ងល់ទេ ។

ពេលគេនិយាយរឿងអ្វី ដែលគួរអោយឈឺចិត្តខ្លោចផ្សា យើងយល់ស្របជាមួយគេហើយ យើងមិនត្រូវញញឹមរីករាយផ្ទុយនឹងចិត្តគំនិតដែលយើងត្រូវសំដែងទេ។ ពេលគេឡើងថ្លែងយោបល់យើងត្រូវសំឡឹងទៅរកគេ កុំមើលមេឃ រឺដំបូលពិតានធ្វើជាហឺ កុំដកដង្ហើមធំហើយលឺសូរដល់គេឯង បើឃើញគេនិយាយធ្វើកាយវិការរបៀបណាមួយ យើងជាអ្នកស្តាប់មិនត្រូវការដើរចេញមុខពេលបញ្ចប់ អ្នកត្រូវរកកន្លែងអង្គុយជិតមាត់ទ្វារ។ កុំអង្គុយស្ងាបញឹកញយពេក បើត្រូវការស្ងាបគេយកដៃខ្ទប់មាត់ កុំអោយគេមើលឃើញដល់គល់អណ្តាតដោយងើយស្ទើរក្រឡាប់ផែនដី កុំស្ងាបដូចគេស្រែក។

បើត្រូវត្រង់ចំណុចដែលគួរទះដៃ យើងត្រូវនាំគ្នាលើកទឹកចិត្តទីប្រជុំនិងអ្នកថ្លែង មិនត្រូវអង្គុយដូចអុកគ្មានព្រលឹងក្នុងខ្លួនទោះអ្នកណាទះដៃ អ្នកណាស្រែកជយោ ស្រែកអ្វីតាមតែគេនោះទេ។ រីឯអ្នកថ្លែងសុន្ទរកថាក៏ត្រូវថ្លែងអោយក្បោះក្បាយនិយាយអោយក្លាហាន ដើម្បីកុំអោយអ្នកស្តាប់គេធុញទ្រាន់ហើយនាំគ្នាដើរចេញព្រោះតែកាយវិការ និងសំលេងស្តាប់ស្តងរបស់ខ្លួន។

ពិធីភ្ជាប់ពាក្យលើកដំបូង

យើងទាំងអស់គ្នាជាយុវជន យុវតីក្នុងសម័យថ្មីតែងបានយល់ជាក់ច្បាស់ ហើយថា តើដំណើរនៃចិត្តគំនិតរបស់មនុស្សក្នុងការរើសគូស្រករ បានដើរ ដល់ណាហើយ។

ដូច្នោះនៅពេលដែលយើងក្លាយជាមាតាបិតារបស់គេវិញតើយើងត្រូវគិត គួរយ៉ាងណា ដើម្បីរក្សាសេចក្តីសុខសាន្តរបស់បុត្រាបុត្រីយើង ។

កាលពិសម័យមុន បុរសជាស្វាមីតែងចេញទៅធ្វើការដើម្បីយកកំរៃមក លៀងជីពជនគ្រួសារ ហើយចូលមកកាន់លំនៅស្ថានរបស់ខ្លួនវិញ តែនៅពេល ណាដែលទំនេរសំរាប់សំរាកប៉ុន្មាននោះ ដូច្នោះការអប់រំបុត្រីជាភារកិច្ចរបស់ មាតាតែម្នាក់ប៉ុន្មាននោះ។ ដោយហេតុមាតាក្នុងគ្រួសារ ជាមនុស្សមិនបានរៀន អោយចេះដឹងបានជ្រៅជ្រះ មិនដែលបានអានដំណឹងពីមជ្ឈដ្ឋាននានា ខ្វះការ ពិសោធន៍គ្រប់គ្រាន់ក្នុងដំណើរជីវិត ហើយជាពិសេសទៅទៀត គេសង្កេត ឃើញមាតាបិតា និងបុត្រីជាតែងមានការលាក់គំនិតនឹងគ្នាព្រោះការខ្មាស អៀន រឺព្រោះអាងអំណាចជាដើម នេះហើយដែលបណ្តាលអោយមានការខ្លាំង គំនិតគ្នា ហើយមានគ្រោះថ្នាក់យ៉ាងធំនៅក្នុងគ្រួសារទៀតផង។

នៅក្នុងបច្ចុប្បន្នកាលនេះ គេសង្កេតឃើញមានការចំរើនលូតលាស់យ៉ាង ច្រើនខាងផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ តែគេមិនអាចនិយាយបានថា តើខាងផ្នែកចិត្តគំនិត នឹងមានការប្រែប្រួលទៅរកសេចក្តីសុខ រឺសេចក្តីទុក្ខនៅឡើយទេ។ ប៉ុន្តែទោះបី យ៉ាងណា ក៏យើងនៅមានចិត្តសង្ឃឹមថាដោយការចេះដឹងរបស់មនុស្ស គេនឹង អាចដើរទៅកាន់សេចក្តីល្អ ដំណើរសុខសប្បាយបាន ប្រសិនបើមនុស្សលោក ស្រឡាញ់សេចក្តីសុខទាំងនោះដោយស្មោះ ហើយគ្មានការលោភលន់ហួស ហេតុផង ។

មាតាសម័យថ្មី ជាមាតាដែលសុទ្ធសឹងតែបានទទួលការចេះដឹងស្ទើរគ្រប់ គ្នា ហើយមាតាតែងតែចេញទៅប្រកបការងារប្រចាំជីវិតដូចជាបិតាទាំងឡាយ

ដែរ។ ដូច្នោះនៅក្នុងកាលៈទេសៈនេះ បិតាក្នុងគ្រួសារក៏មានការចាំបាច់ដើម្បី អប់រំបុត្រីតារបស់ខ្លួនដែរ។

អាស្រ័យហេតុនេះយើងសង្ឃឹមថា មាតាបិតានឹងមិនប្រកាន់អំណាចផ្តាច់ ការចំពោះកូនដូចសម័យមុនៗទៀតទេ។ ជាពិសេសក្នុងរឿងផ្សំផ្គុំបុត្រាបុត្រី អោយមានគូស្រករ។ យើងធ្លាប់ឃើញរួចមកហើយថា ដោយខ្វះសេចក្តីស្នេហា រវាងគ្នានិងគ្នាដោយស្មោះត្រង់ គូស្វាមីភរិយាមិនអាចរក្សាគ្នាដោយសុខសាន្ត រហូតអវសាន្តជីវិតរៀងៗខ្លួនទេ ។

កាលបើឃើញបុត្រាបុត្រី យើងមានបំណងទាក់ទងជាមួយនឹងនារី-បុរស រូបណាហើយ យើងយល់ល្មមថាជីវិតគេអាចប្រព្រឹត្តទៅបានថ្លៃថ្នូរហើយ យើង គប្បីតាំងចិត្តជាមនុស្សប្រកបដោយសីលធម៌ និងមនុស្សធម៌ផង។ យើងមិន គប្បីពង្រាត់បំរាស់គ្នាព្រោះតែទុក្ខភាព ដែលវាសនាគ្នាបានស្តាយយកមកជា មួយនោះទេ បើយើងមិនពេញចិត្ត យើងគួរនិយាយពន្យល់បុត្រា បុត្រីយើង ដោយប្រការផ្សេងៗ ល្មមៗ កុំតឹងរឹងដាច់ខាតពេក ព្រោះមានបុត្រាបុត្រីខ្លះមុខ ជាមិនហ៊ានលើកយករឿងដែលខ្លួនអៀនខ្មាស មកនិយាយជាលើកទីពីរទៀត ឡើយ កាលបើយើងសង្កេតឃើញទឹកមុខបុត្រាបុត្រីយើងព្រួយបារម្ភ ព្រោះតែ រឿងនេះហើយសង្កេតឃើញទឹកមុខបុត្រាបុត្រីយើងព្រួយបារម្ភ ព្រោះតែរឿង នេះហើយយើងជាមាតាបិតាធ្លាប់យល់និស្ស័យរបស់កូនដែលសុខចិត្ត ស៊ូប្តូរ ហើយយើងគប្បីបណ្តោយតាមវាសនាកូនទៅខ្លះ កុំទុកអោយគ្មានទុក្ខវេទនា ក្លាយទៅជាកំសាក រត់ចូលក្រោមរថយន្ត-រថភ្លើង-លោតទឹក-វិកលចរិត ព្រោះ តែការរឹងរូសរបស់យើង យើងជាឪពុកម្តាយ កុំថ្លៃខ្លួនអោយទៅជាកម្មវត្ថុនៃការ ជេរស្តី ប្រទេចផ្តាសាររបស់សីលធម៌ និងមនុស្សធម៌ដែលហូរចេញមកពីមតិ មហាជន ។

យើងជាឪពុកម្តាយ មិនត្រូវខំប្រឹងតាំងខ្លួនធ្វើជាម្ចាស់ព្រេងវាសនារបស់ កូនទេ យើងត្រូវអោយកូនធ្វើជាម្ចាស់ព្រេងវាសនារបស់ខ្លួនឯង ហើយយើង គ្រាន់តែជួយតំរង់បន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ។ យើងជាឪពុកម្តាយ ត្រូវបំពេញករណី កិច្ចអោយកូនគឺត្រូវធ្វើអធិបតីនៃការរៀបមង្គលការអោយកូន។ មុននឹងរៀប

មង្គលការគេត្រូវគោរពប្រពៃណីជាតិ គឺត្រូវធ្វើការភ្ជាប់ពាក្យដោយលើកជំនួន។

ពិធីភ្ជាប់ពាក្យ

ពិធីនេះជាកិច្ចលើកកិត្តិយសដល់កូនប្រុស ស្រី និងដើម្បីគោរពប្រពៃណីជាតិ ដោយមិនបណ្តោយអោយកូនប្រុស ស្រីធ្លាក់ខ្លួនទៅជាមនុស្សដែលមិនខុសពីសត្វធាតុ។ តាមធម្មតាឪពុកម្តាយគ្រួសារខាងប្រុសត្រូវនាំគ្នាធ្វើទស្សនាការតាមផ្លូវការក្នុងគ្រួសារឯផ្ទះរបស់គ្រួសារខាងស្រី បន្ទាប់ពីការសាកសួរគ្នាដឹងមាត់យល់សំដីរួចស្រេចហើយ។ ទស្សនាការជាផ្លូវការក្នុងគ្រួសារនេះតាមប្រពៃណីជាតិយើង តែងមាននាំយកទៅជាមួយនូវវត្ថុចាំបាច់តាមការគួរសមតាមកំរិតឋានៈគ្រួសារ និងតាមកិត្តិយសជូនទៅគ្រួសារខាងស្រីដែលនៅពេលនោះមាតាបិតាខាងស្រីតែងទទាក់ទទួលដោយស្មោះ ហើយចាត់ចែងការលៀងភោជនាហារតាមទំលាប់ ដើម្បីទទួលភ្ញៀវខាងប្រុសផង។

ចិញ្ចៀនជាអំណោយដ៏ចិត្តយ៉ាងសំខាន់ ដែលបុរសជាសង្សារតែងតែជូនចំពោះនារីជាអនាគតភរិយាខ្លួន។

នៅឱកាសនោះ បុរស និងនារីជាសាមីខ្លួនតែងធ្វើអំណោយវត្ថុអ្វីៗទៀតទុកជាអនុស្សាវរីយ៍ប្រចាំចិត្តរបស់ខ្លួនដោយប្តូរគ្នាទៅវិញទៅមក ។

កំណត់ពេលដែលគេទៅស្តីដណ្តឹងទុកមុននេះ មានការកំណត់តាមកាលៈទេសៈ គឺតាមធម្មតាមានកំឡុងចន្លោះពីពីរអាទិត្យទៅទល់នឹងពីរឆ្នាំ។

ពិធីភ្ជាប់ពាក្យនេះ គេតែងអញ្ជើញភ្ញៀវខាងប្រុសខាងស្រីមានចំនួនតាមកិត្តិយសរបស់គ្រួសារទាំងសងខាង ហើយរបៀបអញ្ជើញគេតែងធ្វើដោយផ្ទាល់មាត់ រឺដោយប័ណ្ណអញ្ជើញ ។

សុខចិត្តចម្រើនវិញប្រពន្ធ

ប្តីប្រពន្ធដែលស្រុះស្រួលគ្នា តែងមានចិត្តសប្បាយរីករាយជាមួយគ្នាជា និច្ច គេមិនដែលធ្វើអោយល្អក់ចិត្តរវាងគ្នានិងគ្នាទេ។ ការងងឹកងងាត់ជាញឹក ញយ មិនមែនសំរាប់បញ្ជាក់ចិត្តប្រាប់គ្នាថាព្រោះតែស្រឡាញ់គ្នានោះទេ ព្រោះ តាមធម្មតាគ្មាននរណាគេខស្សាហ៍ទ្រាំទ្រចិត្តខ្លួនដដែលៗបានឡើយ ។ សុខ ចិត្តធ្វើប្តីប្រពន្ធនឹងគ្នា បានសេចក្តីថាសុខចិត្តស្មោះស្រស់ណាកពិបាកគ្រប់យ៉ាងជា មួយគ្នាក្នុងដំណើរជីវិត។ ការឈ្លោះទាស់ទែងលែងលះគ្នាមិនមែនបានសេចក្តី ថា ជាសក្ខីភាពនៃចិត្តគាំទ្របំណងអ្វីមួយទេ តែបានសេចក្តីថាខ្វះសមត្ថភាព នឹងរក្សាភាពជាប្តីប្រពន្ធនឹងគ្នា ។ គ្មានបញ្ហាណាដែលមនុស្សដោះស្រាយមិន រួចទេ មានតែមនុស្សមិនចូលចិត្ត និងដោះស្រាយប៉ុណ្ណោះ ដូច្នោះសុដីវធម៌រវាង ប្តីប្រពន្ធ សរសើរតែអ្នកដែលស្រឡាញ់គ្នាដោយស្មោះត្រង់ មិនលបលួចមាន សហាយសួនណាមួយទៀត។ នារីជាភរិយាគួរយល់អោយច្បាស់អំពីករណីយ កិច្ចជាប្រពន្ធរបស់គេ កុំចង់ធ្វើចៅហ្វាយនាយគេខ្លាំងពេក កុំប្រើប្តីដូចខ្ញុំកំដរកុំ ដេកសណ្តូកជើង រឺយោលអង្រឹងចាំមើលប្តីបោកខោអាវ ដណ្តាំស្រីបោសផ្ទះ។ ជាការពិតណាស់បុរសជាស្វាមី ដែលស្រឡាញ់ប្រពន្ធចូលចិត្តយកចិត្តប្រពន្ធ ទោះគេអោយធ្វើអ្វីក៏ធ្វើទាំងអស់ តែមានភរិយាខ្លះមិនបានយល់ដល់ចិត្តស្វាមី ឡើយ ស្មានតែគេជាទាសាររបស់ខ្លួនដាច់ថ្លៃ ម៉្លោះហើយក៏ហ៊ានពោលពាក្យ អាក្រក់ៗចោកទាបខ្លះ ដល់បុរសជាប្តីរបស់ខ្លួន។ មាននារីសម័យខ្លះភ្លេចករណី កិច្ចរបស់ខ្លួនតាមច្បាប់ស្រីរបស់យើង។ ច្បាប់ស្រីថ្មីដែលចេញពីការនឹកឃើញ តាមទំនើងចិត្ត អោយចិត្តអោយនារីខ្លះរំលោភមើលងាយស្វាមីខ្លួនឥតគណនា ។ ទោះបីក្នុងកាលៈទេសៈណាយើងជាភរិយាគេត្រូវតែគោរពគេក្នុងឋានៈជាប្តី ដរាប។ ការបញ្ចេញយោបល់ផ្អែមល្ហែម ដើម្បីនាំផ្លូវស្វាមីនៅពេលដ៏គួរនឹងធ្វើ អោយស្វាមីនាងមានចិត្តរីករាយ ហើយស្រឡាញ់ជាងលើកមុនៗទៀត។ នារី មាត់រឹងចចេស ចង់ឈ្នះមិនត្រូវកាលជានារីដែលបុរសទូទៅមានការព្រួយបារម្ភ

ក្នុងការអប់រំ។

ថ្វីបើនារីជាភរិយា ត្រូវចេញទៅធ្វើការដូចបុរសជាស្វាមីដែរនាងមិនត្រូវ អាងលើបុណ្យសក្តិរបស់នាង រហូតដល់បណ្តុះបណ្តាប់បុណ្យសក្តិស្វាមីនាងទេ។ ការមិនឆ្លើយតបនឹងការដៀមដាមតិះដៀលរបស់នាង ជាការបញ្ជាក់អោយ ឃើញថាគេមានទស្សនៈខ្ពង់ខ្ពស់ជាងនាងឆ្ងាយណាស់ ទោះបីនាងមានឋានៈ មុខងារជាអ្វីត្រូវនាងកុំភ្លេចថាជាភរិយា មេផ្ទះ និងជាមាតារបស់ទារក នារីត្រូវ រក្សាកិត្តិយសរបស់ខ្លួនអោយថ្លៃថ្នូរទុកជូនស្វាមីរបស់នាង ការស្និទ្ធស្នាលជា មួយមិត្តប្រុស ជាមួយចៅហ្វាយនាយប្រុស បងប្អូនប្រុសៗទៀតមិនមែនជាការ អាប់ឱនកិត្តិយសទេ តែក៏មិនមែនថ្លៃថ្នូរដែរ បើនាងប្រព្រឹត្តជ្រុលខុសខ្លាំង ពេក។

ភរិយាមិនគប្បីមាត់ក ចេចចាចជាមួយស្វាមីដែលជាអកគិតច្រើននោះ ទេ។ កាលបើវិលត្រឡប់មកពីធ្វើការវិញ នាងជាភរិយាមិនគប្បីរករឿង នាំ អោយសៅហ្មងដល់ស្វាមីជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្លួនទេ។ តាមធម្មតាបុរសតែង ចូលចិត្តមិត្តភក្តិខ្លះ រឺទៅជួបនឹងមិត្តភក្តិដែលធ្លាប់រាប់អានគ្នា ភរិយាមិនគួររំខាន ក្នុងរឿងនេះច្រើនពេកឡើយ ភរិយាត្រូវយល់ដល់អធ្យាស្រ័យចិត្តគំនិតរបស់ ស្វាមីអោយបានពិតប្រាកដ។ ភរិយាត្រូវចាប់អារម្មណ៍ចំពោះកិច្ចការរបស់ស្វាមី ហើយត្រូវជួយសំរាលទុក្ខស្វាមីគ្រប់ពេលវេលា ។

ភរិយាត្រូវសួរខ្លួនឯងថា ៖

- តើខ្ញុំជាមេផ្ទះដ៏ចំណានម្នាក់រឺទេ ?
- ផ្ទះសំបែងរៀបចំមានសណ្តាប់ធ្នាប់រឺនៅ ម្ហូបអាហារបាយសម្ល ទុក ដាក់ចង្រ្កានជើងឆ្នាំង ជួយធ្វើការប្តី និងដឹកនាំកូនសព្វគ្រប់រឺនៅ ?
- តើខ្ញុំមានចាប់អារម្មណ៍ចំពើកិច្ចការ សុខភាពរបស់ស្វាមីខ្ញុំទេ កិច្ចការ របស់ខ្ញុំ និងសុខភាពខ្ញុំល្អទេ ?
- តើខ្ញុំត្រូវនិយាយរឿងហេតុ អាថ៌កំបាំង រឺទុក្ខព្រួយណាមួយរបស់ ប្រាប់ស្វាមីខ្ញុំទេ?
- តើខ្ញុំត្រូវរំខានស្វាមីខ្ញុំ រឺមួយខ្ញុំត្រូវជួយកុំអោយលោកនឿយហត់ព្រោះ

របាយការណ៍ដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ប៊ុននាយ ជាបណ្ឌិត

តែរឿងហេតុបន្តិចបន្តួច ដែលមានដំណើរប្រហែលគ្នានឹង ឆ្មាប្លូចត្រី អាំងនោះ ។

- តើខ្ញុំនេះរឺ ជាមនុស្សដែលស្វាមីខ្ញុំ និងកូនខ្ញុំត្រូវទទួលសប្បាយរីករាយ ត្រជាក់ត្រជុំក្នុងសណ្ឋានចិត្ត។
- តើខ្ញុំមានគិតសព្វគ្រប់ចំពោះថវិកា សំរាប់កំរិតឋានៈគ្រួសាររឺ នៅ?
- តើខ្ញុំមានកិរិយាមារយាទចំពោះអ្នកក្រៅពីស្វាមី និងកូនរបៀបណា។

ដូចជាញាតិខាងស្វាមី ញាតិរបស់ខ្លួន មិត្តភក្តិស្វាមីមិត្តភក្តិរបស់ខ្លួន មិត្ត ភក្តិរបស់កូន អ្នកជិតខាង ។ល។

នៅក្នុងគ្រួសារមួយ បើមានកិរិយាចំណាន តែស្វាមីមិនចំណាន ដំណើរ នៃគ្រួសារនោះមិនអាចប្រព្រឹត្តទៅបានល្អដែរ ដូច្នោះលោកជាស្វាមីមិនគប្បី ប្រកាន់ចិត្តថា ក្នុងមួយជីវិតត្រូវរកភរិយាអោយបានច្រើននោះទេ ព្រោះថាបើ ខុសទាស់ឆ្គងយ៉ាងណាកិរិយាតែមួយស្រួលប្រដៅ ស្រួលពត់ចាងភរិយាពីរ បី ដែលមិនដឹងជាគេមានចិត្តក្បត់ពុតត្បុតពេលណាឡើយ ឯការស្រឡាញ់ភរិយា ប្រចាំជីវិតរបស់ខ្លួន លោកមិនត្រូវសំដែងអោយនាងឃើញថា លោកស្រឡាញ់ ប៉ុណ្ណា ទាំងអស់តែម្តងក្នុងកំឡុង ស្របកលុះដល់ទីបំផុត ក៏អស់រលីងសូន្យ ឈឹងនោះទេ។ សេចក្តីស្រឡាញ់គ្មានអាណិតមិនមែនជាសេចក្តីស្នេហា ដែល គេបណ្តុះបណ្តាលក្នុងថ្នាលកសាងគ្រួសារទេតែសេចក្តីស្រឡាញ់របៀប នោះ ជាសន្ទុះនៃភ្លើងចំបើងដែលនៅពេលរលត់ភ្លាម តាមតែសាកសពនៃផេះកំទេច កំទីប៉ុណ្ណោះ។ សូមលោកជឿចុះថា លំអឆើតឆាយជាទីដៅរបស់អារម្មណ៍ រវើរវាយប៉ុណ្ណោះ ជំហានដែលបំរុងបោះគ្រាន់តែលើកមួយគ្រាសិនទៅចុះកុំ ទាន់ឈានធ្វើអ្វី។ ដើម្បីសេចក្តីសុខសាន្តទៅថ្ងៃក្រោយ គួរយល់ហើយសួរ បញ្ជាក់ខ្លួនឯងអោយច្បាស់លាស់ជាច្រើនដងថា តើនាងរូបនេះរឺជាភរិយាតែ មួយ ហើយមួយគត់សំរាប់រូបលោក។ បើបានជាឈានហួសទៅហើយ ទោះបី យ៉ាងណាក៏រួមទៅចុះ ព្រោះគប្បីលោកនឹងអាណិតដល់បុត្រាបុត្រីដែលគ្នា រងកម្មពៀរ ទឹកភ្នែកសស្រាក់រងទុក្ខវេទនា ទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវចិត្ត ព្រោះតែ ការព្រាត់ប្រាសរវាងលោក និងភរិយាលោក ត្រង់នេះហើយដែលជាប្រភពនៃ

នាយកដ្ឋានដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ម៉ែនាយ ជាប្អូន

មនុស្សធម៌ សុដីវធម៌គ្រប់យ៉ាងទាំងអស់ដែលលោកជាមនុស្សមួយរូប ដែលគួរដល់អោយច្បាស់មែនទែន។ កាលបើគ្មានចិត្តស្រឡាញ់ និងអាណិតក្នុងឋានៈជាប្តី ប្រពន្ធពិតប្រាកដទេ សូមកុំប្រថុយស្រើបស្រាលខ្លះវិចារណញ្ញាណអោយសោះ កុំអោយកំណើតទៅមនុស្សម្នាក់ អោយគ្នាកើតមកដើម្បីទទួលពាក្យអាស្រូវគ្រប់យ៉ាងបណ្តោយអោយប្រពន្ធធ្វើអ្វីតាមអំពើចិត្តនឹកឃើញនោះ មិនមែនមានឈ្មោះថាស្រឡាញ់ប្រពន្ធទេ ។ ធម្មតាបុរសជាអត្តទត្តបុគ្គល នារីជាប្រពន្ធច្រើនមិនសូវយល់ ដូច្នោះលោកគួរប្រាប់អាថ៌កំបាំង ដែលបណ្តាលអោយបុរសទៅជាអត្តទត្តបុគ្គល ព្រោះតែការស្រឡាញ់ប្រពន្ធ នាងជានារីដែលស្រឡាញ់លោកដោយស្មោះ មុខជាមិនប្រព្រឹត្តខុសបំណងលោកឡើយ ប៉ុន្តែសូមប្រយ័ត្នកុំធ្វើអោយប្រពន្ធបានចិត្តរីកថ្លើមខ្លាំងពេក ព្រោះមាននារីខ្លះអាងថាប្តីស្រឡាញ់ក៏ហ៊ានបំពានខ្លាំងដែរណាស់ដែរ ។

បុរសជាអ្នកដោះស្រាយបញ្ហាធំៗទាំងឡាយ ដែលចោទមកដល់គ្រួសារខ្លួន ត្រូវខំលើកដំកើងកំរិតជីវភាពគ្រួសារខ្លួន ធ្វើអោយនារីប្រពន្ធមានចិត្តកក់ក្តៅលើផែនទ្រងរបស់ស្វាមី។

បុរសជាស្វាមី មិនប្រកាន់ឫកស្រីម្នាក់ឯងក៏ទេ ព្រោះធម្មជាតិរបស់ស្ត្រីនឹងមិនចំណុះលោកប៉ុន្មានចំពោះកាយវិការនេះទេ ។

ស្ត្រីខ្លះជាមនុស្សដែលខ្លាំងពូកែ ចេះដឹងជ្រៅជ្រះ ប៉ុន្តែមានជួនកាលនាងជាមនុស្សមានសតិបញ្ញាទន់ខ្សោយក៏មានដែរហេតុនេះលោកជា ស្វាមីគួរយល់ដល់អធ្យាស្រ័យរបស់នាង។

ប្រពន្ធដែលចូលចិត្តការសប្បាយនៅខាងក្រៅផ្ទះ ទស្សនាខ្សែភាពយន្តល្ខោន មហោស្រពផ្សេងៗ ។ រាំច្រៀងញឹកញយក្នុងមួយអាទិត្យៗ សូមលោកជាស្វាមីប្រញាប់ដាស់សតិភរិយាប្រចាំជីវិតលោកអោយមែនទែន។ បើដឹងថាភរិយាលោករៀបក្បត់ចិត្តហើយលោកគួររកវិធីចាត់វិធានការយ៉ាងណា អប់រំអោយភរិយាលោក វិលមកកាន់សតិដើមវិញ ។ កើតជាប្រុសមិនត្រូវជាមនុស្សដែលគេតែងហៅថា “អាវែក” ទេមិនត្រូវទុកចិត្តប្រពន្ធខ្លួន អោយដើរលេងកំសាន្តជាមួយពួកម៉ាកប្រុសទេ ។

របស់បញ្ចូលដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ម៉ែនាយ ជាបង្កាន

បុរសជាស្វាមី ត្រូវគោរពភរិយាលោក ដូចជាភរិយាលោកគោរពរូបលោកដូច្នោះដែរ។ ការវាយដំច្រំឆក់ទៅលើរូបប្រពន្ធជាភេទទន់ខ្សោយ ជាកិរិយាវិកលចរិតលីលាផុតលេខ ដែលគួរតែស្វាមីទាំងឡាយច្រានមារយាទរបៀបនេះ អោយធ្លាក់ភក់ជ្រាំអោយអស់។ ស្វាមីមិនត្រូវតែពេលពីលំអភរិយាគេ រឺនារីនាម្នាក់ប្រាប់ភរិយាខ្លួន ដើម្បីបង្កើតការអាក់អន់ស្រពន់ចិត្តរបស់ភរិយាខ្លួនទេ។ ស្ត្រីទាំងអស់សុទ្ធតែជាមនុស្សដោរ តែលោកមិនត្រូវបញ្ចេញកិរិយាអោយភរិយាលោកដឹងថាលោកបញ្ឆោតនាងដោយត្រង់ៗតែម្តងទេ។

លោកជាស្វាមី មិនត្រូវស្វែងរកស្រីញឹបណ្តើរគ្នាលេងបង្អិនថវិកាគ្រួសារ ដើម្បីសំរេចតាមទំនើងចិត្តវិកលមួយដងមួយគ្រានោះទេ ព្រោះនាំអោយអ្នកផងដែលមិនបានដឹងច្បាស់ គេអាចយល់ដោយច្រឡំថាភរិយាដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់លោក ក៏ជាស្រីក្នុងចំណោមស្រីអាវាសែ ដែលរាជរដ្ឋាភិបាល ព្រោះលោកគាំទ្រអំពើពុករលួយ។

កើតមកជាអង្គប្រុស គេត្រូវអប់រំចិត្តខ្លួនគេអោយទៅជាមនុស្សប្រុស ថ្លៃថ្នូរសមសួន គេមិនត្រូវធ្វើជាប្រុសអាវាសែខ្ចាត់ភ្លាត់តាមផ្ទះកេតរកូតជាយក្រែង ដែលសំណាក់នៅដោយហ្វូងកង្កែបញ្ជីកាមគុណ លួចលាក់ដើម្បីរស់តែមួយឆ្នែកៗនោះទេ ព្រោះគំនិតរបៀបនេះមិនមែនជាអ្នកស្វែងរកសេចក្តីសុខទេ តែជាការរកសេចក្តីសប្បាយផ្ទាល់ខ្លួន ហើយជាន់ពន្លឺចគ្រួសារដ៏សុខសាន្ត អោយធ្លាក់ជ្រោះអន្តរធាន។ បុរសជាស្វាមីមិនត្រូវមើលងាយភរិយាខ្លួនថា ជាអ្នកមករស់នៅដោយសារកំលាំងញើស កំលាំងក្តែលរបស់ខ្លួនទេលោកគួរពិចារណាអោយសមហេតុផលចុះថា បើគេមិនព្រមទទួលលោកជាស្វាមីទេ ក៏អាចរស់នៅជាមួយស្វាមីគេរូបណាមួយទៀតដ៏សុខសាន្តដែរ កាលពីគ្រាមុនលុះដល់គ្រាគ្នាជាភរិយាមានកូនចៅទៅហើយទើបលោកលើករឿងដូច្នោះ មកនិយាយ បើលោកមិនស្រឡាញ់ តើលោករៀបការយកគ្នាមកចងកម្មៀរធ្វើអ្វី? ។ គ្រប់ដំនើរជីវិតរបស់លោកលោកជាស្វាមីត្រូវសាកសួរខ្លួនលោកថា ៖

-តើខ្ញុំបានបំពេញករណីយកិច្ច ជាស្វាមីរបស់នារីម្នាក់នេះពិតប្រាកដទេ?

របស់បញ្ចូលដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ប៉ុន្តែនាយ ជាបង្កាន

-បាននិយាយពីមិត្តភក្តិល្អ ពីមុខរបរបស់លោកជាទីសណ្តាប់របស់ ភរិយា?

-តើខ្ញុំគួរនិយាយរឿងអាថ៌កំបាំង ទុក្ខព្រួយ កិច្ចការសមរម្យក្នុងផ្ទះសំបែង ប្រាប់ភរិយាទេ?

-តើខ្ញុំមានយកចិត្តទុកដាក់ អំពីកិច្ចការ និងសុខភាពរបស់ភរិយាខ្ញុំ និង កិច្ចកង្វល់របស់ភរិយាខ្ញុំទេ?

-តើខ្ញុំត្រូវប្រាប់ពីធ្វើការ ខ្ញុំមានទៅណាមុនចូលផ្ទះទេ?

-តើខ្ញុំត្រូវធ្វើយ៉ាងណា ដើម្បីធ្វើអោយភរិយាខ្ញុំទទួលខ្ញុំដោយសប្បាយរីក រាយ ខ្ញុំបានលើកកំរិតជីវភាពគ្រួសារអោយសមរម្យរឺនៅ ?

-នៅពេលឈប់សំរាក តើខ្ញុំមានជួយមើលកិច្ចការក្នុងផ្ទះសំបែងដើម្បី ជួយសំរាលភរិយាខ្ញុំទេ? មានមិនភក្តិណាគេរាប់រកខ្ញុំទេ? ចុះគ្រួសាររបស់ខ្ញុំពុក ម្តាយយើងទាំងពីរ ?

-ខ្ញុំមានលួងលោមបបោលអង្អែលប្រពន្ធខ្ញុំទេ?

-ចុះកូនរបស់ខ្ញុំវាស្រឡាញ់ខ្ញុំទេ វារៀនសូត្រដល់ណាដែរ វានៅទន់ ខ្សោយត្រង់ណាទៀត។

-ពេលខ្ញុំដើរបាត់ផ្ទះ មនុស្សក្នុងផ្ទះខ្ញុំ គេព្រួយបារម្ភយ៉ាងណាទៅ?

-តើខ្ញុំនេះវិជាប្រធាននៃសមាជិកគ្រួសារ?

សុដីវធម៌វាងប្តីប្រពន្ធ ដែលបានរៀបរាប់មកនេះល្មមសមរម្យខ្លះហើយ តែគេមិនអាចរក្សាសុដីវធម៌នេះតែក្នុងគ្រួសារហើយភ្លេចដល់អ្នកជិតខាងផ្សេង ៗទៀតទេ។

មានគ្រួសារខ្លះ គេសប្បាយរីករាយក្នុងផ្ទះរបស់គេ គេមិន ចាំបាច់ស្គាល់រាប់អានអ្នកជិតឆ្ងាយ មិត្តភក្តិបងប្អូនទៀតទេការគិតរបៀបនេះ មិនត្រឹមត្រូវសោះឡើយ ព្រោះថាយើងមិនអាចរស់នៅដាច់តែឯកឯងបានទេ យើងត្រូវទាក់ទងជាមួយអ្នកក្រៅដូចជាសាច់ញាតិ មិត្តភក្តិទៀតៗ ព្រោះអ្នក ទាំងនោះគេមានជួយឈឺឆ្កាលយើងខ្លះៗដែរនៅពេលដែលយើងមាន ទុក្ខ លំបាក ។

សុខិតិបិដកៈពោះមនុស្សក្រៅ

គ្រួសារ

គ្រួសារមួយដែលមានឪពុកម្តាយស្រុះស្រួលគ្នា មានបុត្រាបុត្រី ប្រកបដោយសណ្តាប់ធ្នាប់តាមជំនួន មានគេហដ្ឋានសមរម្យតាមរបៀប ហើយមនុស្សក្នុងគ្រួសារទាំងមូល ស្រឡាញ់គ្នាដោយស្មោះ លើគ្រួសារនេះបានទទួលការសប្បាយរីករាយហើយរឺ ?

តាមពិត គ្រួសារនេះត្រជាក់ត្រជុំតែផ្ទៃក្នុងប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីរក្សាសេចក្តីសុខសប្បាយ ភាពត្រជាក់ត្រជុំនេះអោយមានសភាពថ្លៃថ្នូរ ហើយយើងយូរផងគ្រួសារនេះត្រូវមានការទាក់ទងជាមួយអ្នកដែលនៅខាងក្រៅផង។

តើអ្នកក្រៅទាំងនោះមាននរណាខ្លះ?

អ្នកទាំងនោះជាអ្នកដែលមានការទាក់ទងជាមួយយើងធ្លាប់ជួប ប្រទះយើងនៅទីណា រឺតាមផ្លូវណាមួយ។

គឺជាគ្រួសារឯទៀតដែលយើងធ្លាប់ស្គាល់ អ្នកជិតខាងយើងមិត្តភក្តិនៅកន្លែងធ្វើការ មិត្តភក្តិរបស់កូន ឪពុកម្តាយ ភ្នាក់ងារ រាជការ នៅក្នុងសង្កាត់ដែលរស់នៅ ។

មានអ្នកខ្លះចូលចិត្តនិយាយថា រកពេលទំនេរគ្មានរវល់ខ្លាំងពេក ហត់នឿយពេក។ ល្អហើយ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលយើងមានភារៈរវល់ សូមយើងកុំភ្លេចថា យើងមុខជាមានក្បាលតែម្នាក់ឯងនិងគ្រួសារឯងមួយប៉ុណ្ណោះ។

ដូច្នេះបុរស នារីជាប្រមុខគ្រួសារ ត្រូវចេះលែពេលទាក់ទងជាមួយអ្នកទាំងនោះផង ការទំនេររបស់មនុស្សខ្លួន និងកំណាញ់មិនដែលមានឡើយ សូម្បីតែអង្គុយ រឺដេកក៏គេនិយាយថា រវល់អង្គុយ រឺរវល់ដេកដែរ ។ ពាក្យថា "រវល់" តែងជាប់នៅលើមនុស្សជានិច្ចតាំងពីថ្ងៃកើតរហូតដល់ថ្ងៃស្លាប់។

ទោះមានការរវល់របៀបណាមួយក៏ដោយ ក៏យើងគប្បីឆ្លៀតពេលដ៏ល្អ

ដើម្បីរាក់ទាក់ ជាមួយអ្នកដែលនៅក្រៅគ្រួសារយើងកុំខានអោយសោះ។

មិត្តភក្តិនៅកន្លែងធ្វើការ

តាមធម្មតា មិត្តភាពតែងមាននៅក្នុងកន្លែងធ្វើការចិញ្ចឹមជីវិត។ រស់នៅទីណាគេត្រូវញ៉ាំងទីនោះអោយបរិយាកាសសប្បាយរីករាយ អោយសមគ្គីគ្នា គេត្រូវរាប់អានគ្នាដោយស្មោះគេមិនត្រូវធ្វើឈឺយសោះអង្កើយទេ។ ជាការល្អ គេត្រូវមានការទាក់ទងជាមួយគ្រួសាររបស់មិត្តភក្តិ ដែលធ្វើការជាមួយគ្នានេះ នារីជាសិរិយាត្រូវគោរពគួរសមចំពោះមិត្តភក្តិរបស់ស្វាមី រីឯបុរសជាស្វាមីក៏ត្រូវរាប់អានមិត្តនារីរបស់ភរិយាលោកដោយស្មោះត្រង់ដែរ ។

ការទើសទែងក្នុងចិត្តមួយដង មួយគ្រា យើងត្រូវលើកលែងគ្នា កុំផ្ដឹងផ្ដល់ចាក់រុកចៅហ្វាយនាយ រឺអ្នកធំអោយមានគំនុំដល់មិត្តភក្តិរបស់យើង កុំបន្តោកកិត្តិយសមិត្តភក្តិយើងអោយសោះ។ បើគេរាប់អានយើងដោយស្មោះយើងកុំប្រញាប់មើលងាយគេពេកយើងត្រូវគោរពគេវិញ។ កំហុសអ្នកដែលបានប្រព្រឹត្តលើកទីមួយលើកទីពីរ ហើយគេមិនលឺមាត់បន្តិចបន្តួចអ្នកគួរខ្លាចចិត្តគេអោយហើយជាស្រេច កំហុសលើកទីបីរបស់អ្នករបៀបងើមដែលគេមិនអាចលើកលែងទោសអោយបាន ក្រែងគេធ្វើអោយអ្នកខ្មាសគេក្នុងចំណោមមិត្តភក្តិទាំងឡាយ ។

បុរស និងស្រ្តីដែលធ្វើការជាមួយគ្នា ត្រូវប្រកាន់កិរិយាមារយាទអោយល្អ កុំល្មើសនឹងច្បាប់សីលធម៌ និងភ្នែកអ្នកជិតខាង។

កន្លែងធ្វើការ ជាកន្លែងដែលគេខំប្រឹងរកលុយកាក់លៀងជីវិត មិនមែនជាផ្ទះបន ផ្ទះបៀ រោងល្ខោន រោងកុនឡើយ។ សំដីដែលនិយាយទៅកាន់គ្នា ត្រូវនិយាយដោយសុភាពរមទម្ងន់ថ្លៃថ្នូរកុំរើសពាក្យអី អញ អាងង ហងង រឺពាក្យចំអាសអាវ៉ាសៃឥតត្រកូលអោយសោះ ។

- កុំទាត់ធាក់ វាយតប់ ដាល់គ្នានៅក្នុងការិយាល័យ។
- កុំហួច និយាយឡឡោ រឺស្រែកច្រៀងតាមទំនើងចិត្ត។

មិត្តភក្តិរបស់បុត្រាបុត្រី

មួយដងមួយកាល បុត្រាបុត្រីអាចនាំមិត្តភក្តិដែលធ្លាប់រៀនសូត្រជាមួយ

គ្នាទៅលេងឯផ្ទះរបស់ខ្លួន ។

ឪពុកម្តាយ ត្រូវជួយទទួលភ្ញៀវកូនដោយរីករាយរាក់ទាក់មាតាបិតាមិន ចាំបាច់ចំណាយលុយកាក់អ្វីច្រើនទេ គ្រាន់តែញញឹមបន្តិចសំពះតបនឹងពួក ម៉ាករបស់កូនវិញ ហើយសំណេះសំណាលបន្តិចបន្តួចផងនោះ ជាភារៈដែល មានតំលៃជាងចេញលុយកាក់អស់ច្រើនទៅទៀត។

ពេលភ្ញៀវរបស់កូនមកលេងលំនៅស្ថាន ឪពុកម្តាយត្រូវនិយាយពាក្យ ផ្អែមពិរោះ ទៅរកពួកម៉ាកមិត្តភក្តិរបស់កូន។ កុំនាំកូនគេនិយាយអាក្រក់ពីនរ ណាមួយ។ ត្រូវនិយាយតែអំពើល្អដែលដឹកនាំក្មេងអោយឆ្លាតវៀងវៃវៀនពូកែ។

ធ្វើដូច្នោះ កូនរបស់យើងនឹងសប្បាយរីករាយក្នុងចិត្តឥតឥបមា ហើយវា ស្រឡាញ់ និងគោរពយើងជាងមុនទៅទៀត ។ ធ្វើជាឪពុកម្តាយរបស់ក្មេងណា ម្នាក់ គេមិនត្រូវបញ្ចេញឫកអោយក្មេងហ៊ានមើលងាយ រឺអាងថាយើងស្រឡាញ់ វាជ្រុលពេកទេ គឺត្រូវសំដែងកិរិយាជាចាស់ទុំថ្លៃថ្នូរជាទីគោរពរបស់វា។

អ្នកជិតខាង

យើងជាអ្នកថ្លៃថ្នូរ ត្រូវរកសេចក្តីសុខជាមួយអ្នកជិតខាងនេះ ព្រោះអ្នក ទាំងនោះហើយជាបងប្អូនយើង ជួយឈឺឆ្កាលយើងដូចបងប្អូនយើងដែរ។ យើងមិនត្រូវរាប់អានអ្នកនៅខាងមុខផ្ទះស្តាប់អ្នកនៅអបសងខាង រឺអ្នកនៅខាង ក្រោយផ្ទះទេ គឺយើងត្រូវរាប់អាន ហៅរកចែកចំណីចំណុកបន្តិចបន្តួចស្មើៗគ្នា ទោះមានបុណ្យទានរវល់អ្វី យើងមិនត្រូវភ្លេចអ្នកជិតខាងយើងទេ ។

កុំនិយាយចាក់រុក និយាយអាក្រក់ពីអ្នកជិតខាងណាមួយឡើយ បើអ្នក ជិតខាងណាមួយនិយាយអាក្រក់ពីយើង អ្នកនោះឯងនឹងខ្មាស់អៀនស្ទើរស្លាប់ មិនខាន នៅពេលដែលយើងមិននិយាយអាក្រក់ពីអ្នកនោះតបវិញ ហើយនៅ តែបន្តចិត្តល្អស្មោះសតបអ្នកនោះវិញ។

ទោះបីយើងមានយ៉ាងណា បើយើងគ្មានការគាំទ្រពីអ្នកជិតខាងយើងនឹង គ្មានសេចក្តីសុខប៉ុន្មានឡើយ។ នៅពេលដែលយើងឃើញគេមានទុក្ខ មរណ ភាព អត្តិភ័យ ចោរលួច ជាដើមយើងត្រូវជួយឈឺឆ្កាលគេតាមសមត្ថភាព។

យើងមិនត្រូវឈ្លោះទាស់ទែងជាមួយអ្នកជិតខាងព្រោះតែរឿង បន្តិច

វាយបញ្ចូលដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ម៉ែនាយ ជាបង្កនាង

បន្តចនោះទេ ត្រូវចេះអត់អាស្រ័យគ្នាទៅវិញទៅមក។ បើអ្នកជិតខាងឈ្មោះគ្នា អំពីរឿងប្តីប្រពន្ធតេ យើងជាអ្នកជិតខាងគ្មានសិទ្ធិអ្វីទៅឃាត់ឃាំងគេទេ ជារឿង របស់គ្រួសារគេគ្រាន់តែនិយាយសរុះសំរួលគេបន្តិចបន្តួច នៅពេលគេអោយ យើងធ្វើជាអ្នកដឹងលឺប៉ុណ្ណោះ ជាការសមល្មមណាស់ហើយ។ យើងមិនត្រូវនាំ កូននាំចៅទៅឈរពាក់ពពួនមើលគេឈ្មោះគ្នាទេ។ ពេលគេឈ្មោះគ្នាកុំដកក អើតតាមបង្អួច រឺអើតកអោយលេចក្បាលចេញមកក្រៅដើម្បីមើលគេអោយ សោះ។ ការរបស់យើងត្រូវរក្សាសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ភាពថ្លៃថ្នូរ ដូច្នោះយើងស៊ូធ្វើ គង្វល់គ្រប់យ៉ាងអំពីរឿងគេឈ្មោះគ្នានេះកុំចង់ធ្វើធំដោយតាំងខ្លួនជា អាជ្ញា កណ្តាលអោយសោះព្រោះកិត្តិយសនេះមិនមែនថ្លៃថ្នូរប៉ុន្មានទេ នៅពេលដែល គេមិនយល់ព្រម ។

យើងមិនត្រូវទៅអង្គុយផ្ទះគេហួសពេលវេលា ជាអ្នកថ្លៃថ្នូរនោះទេ ព្រោះ យើងតោងគិតព្រួយដល់ការមិនចូលពីសមាជិកគ្រួសារយើង និងគ្រួសារគេ។

ចំណីអ្វីដែលគេអោយយើង គេយកមកអោយឯផ្ទះ យើងមិនត្រូវពកូន ទៅឈរមើលគេធ្វើនំដើម្បីសុំគេនោះទេ។

លុយកាក់លើសខ្លះគ្នាមួយរៀល ពីររៀល អំពីរឿងទឹកភ្លើងរឿងអ្វីមួយ យើងត្រូវលះបង់ចោលទៅចុះ បើកំណាញ់ណាស់គួរនិយាយដោយស្រួលជា មួយគេ មិនត្រូវខ្សឹមខ្សៀវពេបជ្រាយបូញមាត់ ក និយាយស្ងាត់ៗ បញ្ជិតង បញ្ជៀងដល់គេទេ។ យើងត្រូវរាប់រកអ្នកទាំងនោះទោះមានក្តី ក្រក្តី ក្នុងឋានៈជា មនុស្សស្ម័គ្រស្មាលដូចគ្នាទាំងអស់ ។

ល្បែង និងមនុស្ស

(ល្បែងក្នុងទីនេះ សំដៅទៅលើល្បែងដែលប្រព្រឹត្តផ្ទុយនឹងច្បាប់ ដូចជា បៀ អាប៉ោង ។ល។ ...។ល។)

មានមនុស្សភាគខ្លះខ្វះការពិចារណា តែងទុកល្បែងខាងលើនេះជាឱសថដ៏ចំណានសំរាប់ព្យាបាលជំងឺចិត្ត។ កាលបើខូចចិត្តដោយសាររឿងអ្វីមួយ ដូចជាវិបត្តិគ្រួសារជាដើម គេតែងតែបន្លប់ចិត្តរបស់គេដោយលេងល្បែងស៊ីសង។

ភរិយាខ្លះពេលប្តីចេញទៅធ្វើការ រឺទៅបំពេញបេសកកម្មនៅទីឆ្ងាយតែងខ្វល់ខ្វាយក្នុងចិត្ត បែកគំនិតចង់កំសាន្តខុសច្បាប់ខ្លួនជាមេផ្ទះ ហើយដើរតំរង់ទៅរង់ល្បែងលួចលាក់។ តាមធម្មតាគ្រប់រង់ល្បែងស៊ីសងលួចលាក់ គេមិនដែលអនុគ្រោះតាមច្បាប់សុធីវធម៌ជាសកលទេ ក្នុងសុធីវធម៌របស់គេ គេតែងចាត់មនុស្សគ្រប់វ័យអោយស្មើគ្នា មនុស្សចាស់សក់ស្កូវសព្វព្រាង ក៏មានតំលៃស្មើក្មេងរលីមរលាមអាយុជាងដប់ឆ្នាំដែរ។ ការល-លូកនាយអាយអាចប្រព្រឹត្តបានស្មើគ្នារវាងប្រុស និងស្រីទោះស្រីក្រមុំក៏ដូចជាស្រីជាប្រពន្ធគេដែរ។ កាលបើនិយាយគ្នាស្តាប់មិនបាន មានតែកំលាំងបាយប៉ុណ្ណោះដែលជាអាជ្ញាកណ្តាលក្នុងរង់ល្បែងរបៀបនេះ។ នៅពេលមិនទាន់ក្រពុលមុខព្រោះចាញ់ គេអ្នកលេងល្បែងតែងដាក់វិន័យល្អណាស់ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលជំងឺរលាក និងជំងឺស៊ីយមុខក្រៀមមួរម៉ៅក្តៅស្លឹកត្រចៀកដល់គ្នា វិន័យរបស់គេក៏រត់បាត់អស់។ គឺនៅពេលនោះហើយ ដែលមានការឈ្លោះគ្នាដោយខានមិនបានហើយនៅពេលជាបន្ទាប់នោះ ដែលរាជការមានសមត្ថកិច្ចរកឃើញអ្នកលេងល្បែងស៊ីសង។

កើតមកជាមនុស្ស គេតែងរិះគិតដល់អនាគតរបស់ខ្លួននិងកូនរបស់ខ្លួន។

នៅពេលជាប់គុក គេរកឃើញកំណប់វាសនាយ៉ាងណាខ្លះទុកអោយកូន

ប្រពន្ធ ។

ឯស្រ្តីជាភរិយាវិញនោះ នៅពេលគេចាប់បានគេធ្វើមុខយ៉ាងណាដើម្បី បង្ហាញប្តីដែលវិលត្រឡប់មកពីធ្វើការ ។

អ្នកនាងជាភរិយាទាំងឡាយជឿចុះថា បុរសសម័យឥឡូវនេះ មានបុរស ភាគខ្លះស្រឡាញ់កិត្តិយសថ្លៃថ្នូររបស់គេណាស់ ថ្វីបើគេស្រឡាញ់អ្នកនាងជា ភរិយាគេមែន តែគេមិនអាចរក្សាកិត្តិយសស្តុយន្តរបស់ភរិយា ដែលសាហា ស្មន់ និងល្បែងពាលានោះបានឡើយ ។

បុរសថៅកែល្បែង តែងតែជួបភរិយាកំបាក់បំពុកជាធម្មតា។ ធ្វើជាប្រមុខ គ្រួសារនីមួយៗគេតែងតែអោយដំបូន្មានល្អដល់បុត្រីធីតាដោយសំអាត ខ្លួនជា មុន ទើបប្រដៅបុត្រីធីតាបានបទជាក្រោយ។ ជំងឺល្បែង មិនមែនជាជំងឺប្រចាំ ពូជដែលត្រូវតែឆ្លងទៅលើសមាជិកគ្រួសារទាំងអស់ក្នុងពូជនោះទេ ជំងឺល្បែង មិនអាចឆ្លងលើមនុស្សដែលមានឧត្តមគតិល្អបានឡើយ។

គេតែងសរសើរអ្នកដែលចេះល្បែង មិនប្រព្រឹត្តល្បែងជាងអ្នកមិនចេះ ហើយមិនប្រព្រឹត្តទៅទៀត ព្រោះមានអ្នកខ្លះមិនប្រព្រឹត្តតែពេលដែលខ្លួនមិន ចេះ ហើយរក់ខ្លាំងនៅពេលដែលចេះបន្តិចបន្តួច។ ឧត្តមគតិដ៏ល្អប្រសើររបស់ យើង គឺគោរពច្បាប់សំរាប់រដ្ឋរបស់យើងអោយសមជាពលរដ្ឋថ្លៃថ្នូរ ល្បែងផ្ទុយ នឹងច្បាប់ជាល្បែងគួរអោយរអើម និងមើលងាយរបស់យើងគ្មានអ្នកលេង ល្បែងស៊ីសងណាមួយ ដែលខំប្រឹងលូចលាក់នឹងច្បាប់ មិនចង់អោយឈ្នះគេ ដើម្បីបំប៉ោងហោប៉ៅរបស់ខ្លួននោះទេ។ ពិតមែនតែគេពោលថាកំសាន្ត-កំសាន្ត តែគេចង់ឈ្នះអ្នកដទៃ។ បើកំសាន្តមែន ហេតុអ្វីក៏គេមិនលេងល្បែងដោយ របៀបមិនដាក់លុយ ?

ឱ! ចំណុចនេះទេតើ បានជាគេថាផ្ទុយនឹងច្បាប់។

ចូលឆ្នាំថ្មីជិតមកដល់ហើយ! ឆ្នាំនេះសម្តេចព្រះបិតាជាតិព្រះអង្គទ្រង់ព្រះ រាជាអនុញ្ញាតអោយប្រជាពលករ គ្រប់ឋានៈបានសប្បាយរីករាយគគ្រឹកគ្រេង។ ដោយព្រះអង្គជាព្រះសឡូនៈវិទូដ៏ចំណានប្រកបដោយ ព្រះបញ្ញាណញ្ញាណ ដែលមានការពិសោធគ្រប់គ្រាន់ទៅលើទឹកចិត្តបណ្តារាស្ត្រជាកូនចៅ ព្រះអង្គ

វាយបញ្ចូលដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ប៉ុនលាយ ជាបដិបទ

ទើបស្តេចទ្រង់ព្រះរាជាអនុញ្ញាតអោយលេងល្បែងចំនួនបីថ្ងៃក្នុងឱកាស ចូល
ឆ្នាំថ្មីរបស់ខ្មែរ។ យើងជាកូនចៅព្រះអង្គគួរយល់ដល់ព្រះបំណងសម្តេចព្រះ
បិតាយើងអោយច្បាស់លាស់។

ព្រះទ័យសម្តេចព្រះបិតា គឺពិតជាចង់អោយកូនចៅបានសប្បាយតែក្នុង
ឱកាសចូលឆ្នាំថ្មីប៉ុណ្ណោះ។ ការសប្បាយនេះកើតឡើងនៅក្នុងក្រុមគ្រួសារមិត្ត
ភក្តិក្តី បានសេចក្តីថាគេលេងដើម្បីអោយសប្បាយ ពុំមែនលេងដើម្បីបានផល
រងទុក្ខវេទនានោះទេ ។

ការខំប្រឹងស្តាប់ពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ ដើម្បីលេងល្បែងរហូតចាញ់
ប្រាក់ម៉ឺនប្រាក់សែន លក់ផ្ទះសំបែង ដីធ្លី ពុំមែនបានសេចក្តីថាខ្លួនលេងអោយ
សប្បាយនោះទេ។ អ្នកលេងរបៀបនេះពិតជាគ្មានការពិចារណាអោយវែងឆ្ងាយ
សោះ ហើយជាពិសេសជាអ្នកមិនយល់ព្រះបំណងសម្តេចព្រះបិតាសោះ ។

ហេតុនេះនាទីសុដីវធម៌របស់យើង សូមអំពាវនាវអោយមិត្តអ្នកអានទាំង
ឡាយ ត្រិះរិះពិចារណាកុំបណ្តោយវាសនាលើល្បែងនោះអោយសោះ ។

ទំលាប់គួរឲ្យបាត់បង់

គេសង្កេតឃើញ ឪពុកម្តាយខ្លះស្រឡាញ់កូនជ្រុលពេកទំលាប់និយាយ ស្រីតម្រៃជាមួយកូនអោយកូនហ៊ានតមាត់ តាំងពីតូចអោយកូនហៅអាឪ អា កញ្ចាស់ មីម៉ែ-មីកញ្ចាស់...។

បង្រៀនកូនអោយជេរបញ្ជោរគេ តាំងពីចេះនិយាយមួយម៉ាត់ដំបូងតរៀប មក។ នៅពេលកូនចេះជេរបញ្ជោរពាក្យអាសអាភាស ឪពុកម្តាយសប្បាយចិត្ត ណាស់ សប្បាយក្អាកក្អាយរកអ្វីធ្វើមគ្គាន នៅពេលវាធំឡើងវាក៏នៅចាំពាក្យជេរបញ្ជោរនោះដដែលនៅពេលហាមវាអោយឈប់ជេរ រឺក៏នៅពេលខឹងនឹងវាជេរខ្លួន ឪពុកម្តាយក៏រត់ដេញវាយកូន ហាក់ដូចជាទើបនឹងមានអាយុស្របាលនឹងកូន។ ឪពុកម្តាយខ្លះអ្នកប្រាប់អ្នកដទៃថាកូនខ្លួនកាចណាស់ ព្រហើនណាស់ មិនចេះខ្លាចខ្ញុំទេ កូនខ្ញុំរឹងទទឹងណាស់ មិនយូរប៉ុន្មានក្មេងនោះវាយលំនិស្ស័យ ឪពុកម្តាយវា វានឹងធ្វើដូចពាក្យពោលខាងលើនេះពុំខាន។ មានជីដូនជីតាខ្លះស្រឡាញ់ចៅខ្លាំងពេករហូតដល់មិនហ៊ានធ្វើអោយឃើសចិត្តចៅ បន្តិចបន្តួចសោះឡើយសូម្បីចៅទារខោកក្បាល រឺជុះនោមច្រាសក៏ស៊ូទ្រាំអោយចៅពេញចិត្តដែរ អ្នកខ្លះទៀតធ្វើជាដំរី សេះអោយចៅជិះពីលើខ្នង រឺលើស្មាដោយអោយទាំងរំពាត់ទៅវាសំរាប់វាយទៀតផង ការស្រឡាញ់ក្មេងរបៀបនេះនាំអោយកើតការឆ្កាឆ្កងខ្លាំងណាស់ ពីប្រភពអ្នករស់នៅជិតខាង។ ការស្រឡាញ់កូនចៅជាការគួរអោយសរសើរហើយ តែការដែលធ្វើអោយកូនចៅមានទំលាប់ខូច-អាក្រក់ជាការធ្វើអោយអ្នកផងគេមើលងាយទៅវិញ។

តាមធម្មតាគេតែងស្នើសរសើរដល់មាតាបិតា រឺជីដូនជីតាដែលស្រឡាញ់កូន-ចៅមិនអោយក្មេងនេះដឹងចិត្តរហូតដល់ក្លាយទៅជាព្រហើន។

សុតិវិធីបិទទេវ

យើងជាអ្នកថ្លៃថ្នូរ គួរប្រកាន់អាកប្បកិរិយាជាអ្នកថ្លៃថ្នូរចំពោះអ្នកផង ទាំងឡាយ កុំជ្រើសរើសហួសបទ មើលគេមើលឯងដែលមានជីវិតរស់នៅជុំវិញ ខ្លួន ។ កុំលាយដំណើប រីលាយខ្យាយតែយើងជាក្មេងមិនគួរបំប៉នភាពភ្លឺបំភ្លែត រលីមរលាមដោយខំវាយស្របឥតអៀនខ្មាស ទៅតាមដំណើរអភិវឌ្ឍន៍របស់ វិទ្យាសាស្ត្រទេពព្រោះភាពសប្បាយ មិនមែនស្ថិតនៅលើឫកពាររបៀបអិលលើ ខ្លាញ់ទាំងនេះទេ សភាពអស់នេះទេតើដែលធ្វើអោយគេនិយាយថាសប្បាយជា គូនឹងទុក។ សប្បាយដោយរបៀបសមរម្យ ថ្លៃថ្នូរ ជាសប្បាយដែលផ្ទុយគ្នានឹង ទុក្ខ ។

នៅពេលដែលយើងឃើញគេរងទុក្ខ ដោយអិលដួលគ្រេចដៃ ជើង ចុក ទល់ផ្នក រឺបួសដោយប្រការណាមួយ យើងមិនគួរចូលទៅគួរសមដោយ បញ្ចេញវាថា “ម៉េចស្រួលខ្លួនទេ? ល្មមគ្រប់គ្រាន់ទេ?” ។ល។ នោះសោះ ឡើយ ។

យើងមិនត្រូវហៅអ្នកក្រ រឺអ្នកធ្វើខុសចិត្តរបស់យើងដោយប្រការណា មួយថា អាសំរេ មីសំរេ អាក្នុងត្រូវលីដងនឹងលនោះសោះឡើយ ព្រោះអ្នកស្រែ អ្នកម្ចាស់ចងនឹងទាំងនោះជាអ្នកប្រកបដោយឧត្តមគតិជាងយើង ជាអ្នក និយាយច្រើនណាស់ខាងការរកភោជន៍ផលមកចិញ្ចឹមយើងរាល់រូប។ យើងមិន ត្រូវស្លាប់ហារមាត់ច្រហរ ហើយបញ្ចេញសំព្វដូចខ្មោចចូលទេគេត្រូវយកដៃបិទ មាត់ ហើយស្លាប់តាមការគួរល្មម។ កុំធ្វើអោយអ្នកជិតខាងយល់ថាខ្លួនខ្ជិល រឺ មិនចង់រស់នោះអោយសោះ ។

គេមិនត្រូវឈរអេះអាចម៍ច្រមុះរបៀបព្រងើយ ដោយមិនខ្ចីអើពើចំពោះ ភ្នែកមហាជនដែលអាចសំឡឹងមកប៉ះទេ។ គេត្រូវយកកូនកន្សែងមកជូតត្បាវ ដោយលាក់បំពួន។

គេមិនត្រូវហិះសំបោរ រហូតដល់ធ្វើអោយអ្នកជិតខាងខ្លាត់ភ្លាត់ព្រលឹងទេ

របស់បញ្ចូលដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ម៉ែនាយ ជាបង្កាន

គឺទៅអោយឆ្ងាយពីគេឯង រឺធ្វើតាមសំរួលគួរសម។ នៅក្នុងទីប្រជុំទល់មុខគ្នា ក្តី ប្រជុំអ្វីមួយក្តី គេមិនត្រូវដោមទំលាយខ្យល់សំអុយ អោយអង្គប្រជុំក្តៅក្រហាយ ចំពោះខ្លួនម្នាក់នោះទេគេត្រូវដើរចេញទៅឆ្ងាយដើម្បីទំលាយខ្យល់មិនស្រួល នេះ។ នៅពេលដែលជំងឺនៃខ្យល់អាក្រក់នេះ គេមិនត្រូវសួររកមុខអ្នកដោមដើម្បី ធ្វើអោយគ្នាខ្មាសគេកណ្តាលទីជំនុំនោះទេ។

ប្រសិនបើមានអ្នកខ្លះសុដីវធម៌នេះសួររកអ្នកដោម អ្នកដោមខ្លួនឯងមិន គប្បីឆ្លើយដាក់គេឯង រកដោះខ្លួន រឺឆ្លើយដាក់ក្មេងនៅក្បែរនោះទេ ។

នៅពេលបែកញើស គេមិនត្រូវឈរ រឺអង្គុយខ្លះអាចម៍ភ្លៀកមកហិត ដោយអាកប្បកិរិយាព្រងើយ បង្ហាញអ្នកជិតខាងអោយខ្ពើមរអើមនោះទេ។

គេមិនត្រូវដើរសើយលាត់សំពត់ រឺមូរជើងខោងទាំងសងខាងនៅតាមផ្លូវ សាធារណៈទេ ។

គេមិនត្រូវអង្គុយបែរខ្នង ដាក់មនុស្សដែលអង្គុយជិតនោះទេ។ គេមិន ត្រូវធ្វើមុខក្រញូរស្នើកាប់បីពូថៅមិនចេញជ័រនោះទេ។ គេមិនត្រូវឈ្លោះគ្នាវាយ តប់ ជេរគ្នា រឺកថែប្រវាស់គ្នានៅតាមទីផ្សារទេ។ នៅទីណាចង្អៀតដូចជាទីផ្សារ កន្លែងទិញសំបុត្រកុនល្ខោន សំបុត្រមើលកីឡាផ្សេងៗជាដើម គេមិនត្រូវដើរ បញ្ចេញគួយដៃបុកគេឯងពាសវាលសោះឡើយ ។

នៅពេលឃើញគេខុស យើងមិនត្រូវហៅគេថា អាឆ្នុតនោះទេ។ នៅ ពេលឃើញគេយំចេញទឹកភ្នែក រឺមុខស្លុតដោយប្រការណាមួយ អ្នកថ្លៃថ្នូរគេមិន ទៅញញឹមញែម លីបលរ រឺទៅគួរសមរបៀបច្រលើមដាក់គេទេ។

នៅបណ្តាលយនីមួយៗ រឺនៅទីណាដែលមានដាក់សៀវភៅ គេមិនត្រូវ យកចង្កុលដៃលិទ្ធិទឹកមាត់ដើម្បីបើកមើលនោះទេនៅបណ្តាលយគេមិន ឡូឡា ធ្វើអោយធ្លាក់បន្ទាត់ សៀវភៅ ធ្លាក់នេះនោះអោយរំខានដល់អ្នកជិតខាងទេ។

បុរសអ្នកជិះស៊ីក្លូមិនត្រូវដេកលើស៊ីក្លូ សន្លឹងស្លុកដូចបាត់ព្រលឹងអស់ នោះទេ ។ នារីអ្នកជិះស៊ីក្លូមិនត្រូវអង្គុយកន្លែកតតខ្មាសទេ។ បើខ្លីសៀវភៅគេ ត្រូវប្រញាប់យកមកសងគេវិញកុំទុកចាំគេសួររកអោយសោះ។ ពេលយកសៀវ ភៅគេទៅមើលត្រូវចេះថែរក្សាកុំបត់អោយបាក់ផ្នត់ចាស់របស់គេ កុំលួចហែក

វាយបញ្ចូលដោយខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំបាន ថែ ម៉ែនាយ ជាបង្កាន

សន្លឹកណាដែលខ្លួនចូលចិត្ត ។

ឃើញគេអាចសៀវភៅ រីករាយសើមមិនត្រូវចូលទៅនាពេលគេ ដោយសួរព័ត៌មានកំទេចកំទីឡើយ បើរឿងនោះត្រូវនិយាយដោយខានមិនបាន ត្រូវសុំទោសគេជាមុនសិន។

បើគេខ្ចីសៀវភៅយើងមិនព្រមសង កំឡុង ៦ខែមកទៀតយើងអាចទៅសាកសួរគេបាន ដោយនិយាយប្រាប់មកថាមាននរណាម្នាក់ទៀតត្រូវការខ្ចីយើងដែរ ។

ចប់

